

Dreamer
Volodymyr Zelensky
Ukrainian president
THE MARATHON RUNNER

ЗЕЛЕНСЬКИЙ - МРІЙНИК РОКУ!

Фотоколлаж із сайту politico.com.

Середа 20 грудня 2023 року
№51 (16 846) Ціна 9 грн

Газета
ВОЛИНЬ
НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/

«Мрійник 2023 року» – Президент Зеленський.

А про що мріють герої публікацій газети «Волинь»?

Президент України став найвпливовішою людиною у Європі за версією американського видання Politico у категорії «мрійники»

змінює хід історії – не завдяки могутності своєї армії чи силі своєї економіки, а завдяки силі свого слова. Президент України Володимир Зеленський є таким лідером», – наголосило видання.

При цьому Politico підкреслило, що глава нашої держави надихав українців

продовжувати протистояти повномасштабному вторгненню росії, а також «вмовляв, соромив і благав нації допомогти нам у цьому – і йому вдалося проштовхнути речі, які донедавна були немислимими». Хоча видання і прогнозує для Володимира Зеленського непростий 2024 рік...

Оця категорія «мрійники» і слова про «немислимі речі» й підказали нам головну тему різдвяного номера: запитати у героїв публікацій газети «Волинь», які у 2023 році зробили неймовірні кроки для Перемоги України над кровопивцею росією, про їхні найсокровенніші бажання.

ЗАПИТАННЯ НАШОЇ БЛІЦ-АНКЕТИ ЗВУЧАЛИ ТАК:

1. Яка ваша найбільша мрія?
2. А яким є зараз бажання, що не стосується війни?
3. Розкажіть, будь ласка, про найзаповітнішу дитячу мрію і чи вона здійснилась?

Помоліться, аби у 2024 році ЗСУ здійснили головну Мрію українців – Перемогу!

Читайте про це на с. 2, 3, 5, 6, 7, 10 і 12

Сіль землі

У 95 літ лучанка Ольга Ольхова розробляє вишиванки Перемоги

Бабусю моя, горішку мій золотий, ховаєш у шкаралупці своєї віри гризоти, бентеги найтонші жалі, щоб із них проростали квіти. Вив'язуєш голці вузлики доброти, і поезії білі ниток на домотканицях сірих простеляєш малі, як обереги. Як береги – заповіти

«Моя бабуся і моя близька подруга – Ольга Антонівна Ольхова».

«Дружби між бабусями та онучками завжди особливі – у них є свої секрети, довірені таємниці (ця довіра двостороння і беззастережна), досвід-навчання і просто дуже багато ніжності.»

тепло і ніжно, що я вкотре почувалася маленькою дівчинкою.

Мої бабусі – 95, а наші із нею дружбі – 40 (не буду тут кокетувати зі своїм віком). Вийшовши на пенсію, одразу по моєму народженню, бабуся обгрунтувала цей новий етап свого життя необхідністю допомоги з глядінням онуки, тобто мене. І відтоді ми, звісно, маємо оцю свою особливу історію дружби. Кажу особливу, бо вірю,

що дружби між бабусями та онучками завжди особливі – у них є свої секрети, довірені таємниці (ця довіра двостороння і беззастережна), досвід-навчання і просто дуже багато ніжності.

За фахом бабуся – агроном, за покликанням – значиня і леліятелька усього, що має корінчик, що проростає з насінини і тягнеться до сонця. Моє дитинство асоціюється у мене з мільйоном (звісно, схильність перебільшувати родом звідти ж) насінин на підвіконнях, обережно розкладених на папері чи газетках, а згодом – сотнями горщиків і ящиків, у яких піднімали голівки ніжні паростки помідорної розсади. Моє дитинство пахне тими помідорами, а ще перцями, огірками, полуницями, салатним листям, капустяними голівками, базиліками, кропом, естрагоном і взагалі травою – моє дитинство пахне грядками, городом, полем. А ще – порядком, бо кожен рядок мав на означення кілочок із акуратним написом сорту та дати сходження. Такі ж написи мали всі конвертики з насінням, яке слухня-

но чекало пори бути вкладеним у землю.

«Земля, – часто й досі повторює бабуся, – основа всього, із землі росте людство». Росло людство в бабусиному житті з різних земель – народилася на Полтавщині, звідки родину прогнали, щойно бабусі виповнилося три роки, а далі росло воно на Кубанських просторах, а тоді пробувало вижити й такі якось давало собі раду рости в Сибіру (я досі не розумію, як, але в бабусиних теплицях у Якутську були помідори, огірки, печериці – ох, знову буду всі ці розкоші перераховувати). Але як же без рідної землі: вже сім'єю з моїм майбутнім дідусем, якого зустріла в Якутську, бо імперія і йому виписала туди «путівку» з Холмщини (розповідала про це детальніше в своїх соцмережах), бабуся а тоді ще 29-річна жінка з первістком – моїм татом Юрієм – на руках, переїжджає до Луцька. Саме завдяки цьому переїзду «ближче до родини» я називаю це місто рідним, але пам'ятаю, зі скількох українських країв тягнуться ниточки мого роду.

Продовження розповіді про Берегиню – на с. 16

Дорогі друзі!

10 ГРИВЕНЬ

Пропонуємо Вам придбати календар на 2024 рік із корисними порадами для господинь від іншого нашого видання.

ЦІНА – ВСЬОГО 10 ГРИВЕНЬ.

Запитуйте його в точках розповсюдження преси або ще можете передплатити у будь-якому відділенні Укрпошти.

Передплатні індекси:

60780 (Волинь), 60313 (Рівне), 86772 (інші області України).

Чужої біди не буває

Чоловікові із пересадженим серцем, у якого на фронті зник син, потрібна ще одна операція...

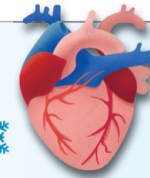

Фото з архіву Ольги Танської.

Ольга Танська: «Дуже хочеться врятувати нашого Олексія Васильовича – позитивну й щирю людину».

Як ми можемо допомогти – читайте на с. 10

Думки наших читачів**Нашій Різдвяній традиції – вже 200 літ**

Якось упродовж багатьох років і не спадало на думку, щоб поділитися нею із широким загалом. А вона, як я усвідомлю з розповіді своєї бабусі Даринки (так її називали за маленький зріст), має глибоке коріння. Моя бабуся, яка народилася в 1876-му, перейняла її від своєї мами Ганни. То, як я прикинув, наша родина дотримується цієї традиції не менше як 200 літ.

Арсентій БОРИТЮК, мешканець міста Устилуг, читач газети «Волинь» з 1946 року

Чув із дитинства вірш, який читала моя сестра Женя, потім – Катя, а згодом від неї перейняв естафету я. Тобто ця честь випадала наймолодшому в сім'ї. Коли у мене вже була своя родина, то і в нас так утвердилося. Естафета переходила від дочки до онука, а зараз її вже підхопила правнучка. Читали ми ці рядки на коляду, перед тим, як покуштувати куті. Ось ці слова:

«Вже Різдво надходить, Свіжий хліб печеться. Побачила це кутя та й собі сміється. А на тоє диво свіже сіно каже:

«Нині та й на мене чисте тіло ляже». Так уже ведеться ще з першого віку, Що Христос родився в виді чоловіка. На сіні лежав він, сіном укривався. Сіно його гріло, а він усміхався. Хай традиція ця давня живе й в двадцять першім, Щоб Ісус і Матір Божа жили в наших серцях!».

Оскільки мова зайшла про коляду (а в цьому році ми починаємо відзначати її за новим, Юліанським, календарем, то хочу сказати, що коляду я святкую так по можливості все життя. Адже народився 24 грудня. Правда, у воєнні роки, в повення та в студенські літа було якось не до цього. А от коли вже одружився, то в своїй сім'ї святкували і святкуємо постійно. Десять літ тому почали ставити в хаті в цей день ялинку. Торік 24 грудня вперше на столі була кутя. Ну а в цьому році, як кажуть, і сам Бог велів.

Тож вітаю колектив редакції газети «Волинь» із Різдвом Христовим та Новим роком! ■

«**Вже Різдво надходить, свіжий хліб печеться...**»

Газета **«ВОЛИНЬ»** НОВА

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ Група компаній ТМ «ВІЛІЯ» (директор Євген ДУДКА)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ СГПП «Рать» (директор Віктор ШУМСЬКИЙ)
- ✓ ТзОВ «Волинь-Кальвіс» м. Ковель (директор Ігор ПОНІКАРЧУК)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)
- ✓ ПП «Макс Ком» (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ ТзОВ «Городище» (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ ПОСП імені Шевченка (директор Андрій ТУРАК)
- ✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Злагода» (директор Микола ЛИНЧУК)
- ✓ Берестечківська міська рада (голова Ігор ГРУДЗЕВИЧ)
- ✓ Підприємець Карапет АСАТУРЯН (м. Горохів Луцького району)
- ✓ Фермерське господарство «Дари Волині» (директор Юрій ЄЛЕВА)
- ✓ ТОВ «Агросвіт-Волинь» (власник Євген ШЕЛЕПІНА)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 066 1338688.

На лінії вогню

А фронтовий Директор із 7 років перевіряв зошити з мамою-вчителькою

Дуже важко додзвонитися туди, де за надійними плечами директора Ржищівської гімназії Мар'янівської територіальної громади Володимира Шанковського і його бойових побратимів Україна не перестане працювати, вчити дітей, допомагати ЗСУ і мріяти про Перемогу та мирне життя.

Але фронтовий Директор (так бійці 50-го батальйону 100-ї окремої бригади територіальної оборони охрестили Володимира Івановича за готовність бути лідером і в школі запеклих бійців) уже вкотре вразив своєю шляхетністю й вродженою інтелігентністю: прочитавши у месенджері моє прохання поспілкуватися бодай кілька хвилин, він знайшов на землі, всіяній осколками снарядів, клаптик з інтернетом

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Через кілька хвилин Володимир Іванович вирушить на бойове чергування, наблизиться впритул до ворога. Від його пильності залежатиме його життя і життя сотень солдатів, та в кожне своє слово він вкладає стільки обнадійливих привітів, поваги до всіх, хто чекає його з війни, й любові до найрідніших, скільки може вмістити схоже на сонце людське серце.

Про цю душевну світлість ржищівського директора школи шанобливо при

Фото з особистого архіву Володимира ШАНКОВСЬКОГО.

«Якщо не я, то хто» – Володимир Іванович із когорти таких людей.

«На його тілі стало більше кількох ранам, а до подяк і нагород додалася відзнака МО України – медаль «За поранення».

кожній нагоді переповідають усі, хто його знає. З цією світлістю, з почуттям честі, відповідальності й із думкою «Якщо не я, то хто» Володи-

мир Іванович наприкінці лютого минулого року разом із односельчанином Володимиром Процем, Олегом Ничепоруком і Платоном

АртФронт

«Серед глядачів був і наш польський соловейко Федір Пащук, який нині на передовій»

Повний аншлаґ зірвав нещодавній благодійний концерт учнів та викладачів класів струнно-духових інструментів та класу хореографії музичної школи міста Каменя-Каширського

Марина ЛУГОВА

Про це повідомила на своїй фейсбук-сторінці директор Центру культури та дозвілля міської ради Алла Глушук. Учні продемонстрували свої творчі напрацювання, яких вдалось досягти протягом першого навчального семестру: «По-особливому піднесеною була атмосфера концертного

Фото з фейсбук-сторінки Алли ГЛУШУК.

Перебуваючи у відпустці, Федір Пащук завітав до школи, аби потішитися творчими досягненнями свого молодшого сина Веніаміна.

дійства, адже всіх присутніх об'єднала одна-єдина мета – Перемога України. Окрім сольних виступів учнів, хотілося б відзначити доробки

ансамблю скрипалів, духового оркестру, юних танцюристів... Щиро вдячні всім за організацію та проведення мистецького заходу, дякує-

18 грудня польські перевізники розпочали нову блокаду під'їзної дороги до пропускного пункту Дорогуськ на кордоні з Україною, до них долучаться і фермери. На вчорашній ранок у чергах на кордоні з Польщею на в'їзд до України перебували понад 2 050 вантажівок.

На Сході втрати росіян загинлими приблизно у 8 разів вищі за втрати українських Сил оборони. Про це повідомив командувач Сухопутних військ Збройних сил України генерал-полковник Олександр Сирський.

Ткачуком із Мар'янівки, В'ячеславом Тимошуком із Борочича (всі теж на фронтах) ніс варту в добровольчому формуванні Мар'янівської територіальної громади, хоча добиратися двадцятикілометровим бездоріжжям із віддаленого Ржищєва до Мар'янівки було непросто.

– Я бачив, як на фронт ішли мої учні – діти, які вросли на моїх очах, ставали моїми друзями, ходили зі мною на риболовлю й полювання... На війні воюють і гинуть 19-річні, тому по-іншому не зміг. Маємо захистити нашу землю від тої російської нечисті, – захоплено переповідала газета «Волинь» у номері за 14 червня 2023 року в публікації «Директор волинської школи воює на передовій разом зі своїми учнями» рішення цього патріота змінити на час війни кабінет директора на фронтові окопи.

Відтоді на його тілі стало більше кількох ранам, а до подяк і нагород додалася відзнака МО України – медаль «За поранення». Її наш земляк отримав 29 вересня й не барився вертатися боронити нас і свої мрії.

Сокровенну дитячу, в якій наяву й уві сні бачив себе вчителем, він зумів здійснити візцево!

– Я ж із семи років перевіряв зошити з мамою Галиною Миколаївною, вчителькою початкових класів, – усміхнувся променистому спогаду про дитячу мрію пан Володимир і, здавалося, не голосом серед воєнної грози, а душею чоловіка, батька, вчителя-історика й друга мовив: – Коли збудемо омріяну Перемогу, тоді кожна сім'я і родина з покоління в покоління повинна возвеличувати ціну щастя, вагомість мудрості, силу єдності. А я разом із своїми чудовими колегами продовжу навчати дітей бути справжніми українцями. ■

мо всім за щедри донати для наших захисників, адже всі разом ми зібрали завдяки благодійному концерту 10650 гривень».

Алла Глушук наголосила, що серед глядачів був і польський соловейко Федір Пащук, який, перебуваючи у відпустці, завітав до школи, аби потішитися творчими досягненнями свого молодшого сина Веніаміна. Дитяча щира творчість таки зіграла та розчулила серце військовослужбовця... «Хотілося б поділитися цими теплими і приємними емоціями зі своїми побратимами, котрі залишилися на передовій. Адже це саме те, що додає сил і заради чого стоятимемо до останнього...» – розповів про свої враження працівник Центру культури та дозвілля Камінь-Каширської міськради Федір Михайлович, який із першого дня великої війни пішов служити у 100-у територіальну бригаду, котра зараз боронить Україну на Лиманському напрямку. ■

Серце, віддане Україні

«Мрію затанцювати за себе і за чоловіка-Героя на весіллі нашої онуки, якій зараз 3 роки...»

Вдова загиблого воїна з міста Каменя-Каширського Володимира Деркача – Надія Деркач – віддала 1,5 мільйона гривень на допомогу Збройним силам України. За ці кошти придбали 50 бойових «пташок»-камікадзе і три розвідувальних. У кінці вересня, напередодні роковин, як обірвалося життя бійця, та Дня захисників і захисниць України вони полетіли на передову

Катерина ЗУБЧУК

Володимир Деркач воював ще із 2015-го. Вісім з половиною років він був на фронті. Поки чоловік, батько боронив Україну, дружина й сини волонтерили, аби підтримати його й тих, хто став йому побратимом, пам'ятаючи слова рідної людини: «Що з тих грошей? Хлопцям треба допомагати». Це стало своєрідним заповітом для сім'ї і тоді, коли він поповнив Небесний леґіон.

Надія Деркач відповіла на наші запитання новорічного номера.

– Яка ваша найбільша мрія?

– Ми живемо зараз у такий непростий час, що головне – вибороти Перемогу, аби настав мир, за який уже заплачено високу ціну. Це і є моя найзаповітніша мрія.

– А якою є мрія, що не стосується війни?

– Потанцювати, нехай навіть із паличкою, на весіллі своєї онуки, якій зараз три роки. У мене загалом четверо внуків. Але перші два були хлопчики. Тож, коли народилася дівчинка, ми надзвичайно зраділи, бо ж дочок із чоловіком не мали – ними стали для нас наші дві невістки, оскільки у нас два сини. Особливо дівчинкою тішився дідусь. Хоч, на жаль, не судилося йому побачити, як ростиме вона, як і всі наші поки що маленькі нащадки. Але вони знатимуть, що дідусь віддав своє життя за їхнє майбутнє.

– Розкажіть, будь ласка, про найзаповітнішу дитячу мрію і чи

Надія Деркач: «Вдячна долі за те, що у моєму житті був такий чоловік».

Один із засновників благодійного проєкту «Пташки Перемоги» міста Львова, через який було придбано дрони, Олександр Тіщенко і вдова загиблого Надія Деркач.

«Особливо дівчинкою тішився дідусь. Хоч, на жаль, не судилося йому побачити, як ростиме вона, як і всі наші поки що маленькі нащадки. Але вони знатимуть, що дідусь віддав своє життя за їхнє майбутнє.»

вона здійснилася?

– Я хотіла бути лікарем, а здобула лише освіту медичної сестри. Сталося так, що після училища працювала на ФАПі в Бузаках Камінь-Каширського району. Там і зустріла свого майбутнього чоловіка (Володя родом із цього села). І вже за два ми-

сяці після знайомства ми одружилися. Пріоритетом стала для мене моя сім'я, тож про інститут довелося забути. Зараз можу сказати тільки одне: ніколи не пошкодувала, що дуже швидко зробила такий відповідальний крок. Я вдячна долі за те, що у моєму житті був такий чоловік. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Володимир КОВАЛЬЧУК

– боєць із села Височне, що на Ратнівщині;

Тарас ІЩИК – боєць із села Осівці Камінь-Каширського району;

Назарій БОДНЯК – боєць із міста Ковеля;

Віктор ВЕЛИЧКО – боєць із села Рудники, що на Маневиччині;

Юрій СТЕБЛЯНКО – боєць із міста Ківерці;

Сергій БАРДАСЬ – боєць із села Лище Луцького району;

Михайло ШИНКАРУК – боєць із села Верба Володимирського району;

Андрій АНДРОЩУК – боєць із села Гать Луцького району;

Микола СЕМЕНЮК – боєць із села Борисковичі, що на Горохівщині;

Василь ЯДЖИН – боєць із села Човниця, що на Ківерцівщині;

Микола МЕЛЬНИК – боєць із села Житнівка

Камінь-Каширського району;

Вадим ВЕНЦЕЛЬ – боєць із села Радомисьль Луцького району;

Микола ГОЛІНЧУК – боєць із села Світязь, що на Шацчині;

Валерій МАРУШКО – боєць із села Смолигів Луцького району;

Олександр ЖЕВНЯК – боєць із села Великий Омельяник Луцького району;

Віталій ТИМОЩУК – боєць із села Кашівка Ковельського району;

Станіслав ЩИРИЙ – боєць із села Боголюби Луцького району;

Михайло КОВБ – боєць із села Велика Осниця, що на Маневиччині;

Сергій ПИЛИПЮК – боєць із села Вишнів, що на Любомльщині;

Андрій ЛЕВЧУК – боєць із села Секунь, що на Старовижівщині;

Олександр БРИСЮК – боєць із селища Маневичі.

ПАМ'ЯТАЄМО, ЛЮБИМО, СУМУЄМО

21 грудня минає 11 скорботних років, як раптова передчасна смерть у розквіті літ, повних енергії, життєвих сил, задумів, надій і сподівань, зупинила добре і неспокойне серце дорогого сина, брата, племінника, товариша, світлої, чуйної людини **Сергія Миколайовича РЕВЕНКА**.

Сергій Миколайович користувався заслуженим авторитетом у колег-лікарів. Вдячність пацієнтів безмежна... Він був людиною оригінального мислення, генератором нестандартних ідей та інтелектуального пошуку. Гіркий біль втрати і скорботи не покидає наші серця і сьогодні. Не вистачає слів, щоб передати смуток, який чорним крилом торкнувся наших сердець.

Всевишній так мало вділив тобі віку. Не стало найдорожчої людини, котра своєю любов'ю і теплом зігрівала нас у житті, підтримувала і допомагала.

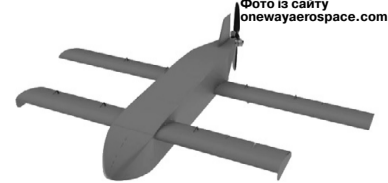
Все пам'ятаємо – твої слова, усмішка і радості, й тривоги кожен раз. Та до могили точчемо доріжку, Минуле не повернеться до нас.

Спливає час, але поки ми живі, ти завжди з нами і світла пам'ять про тебе житиме в наших серцях. Хай Господь охороняє твій спокій і дарує вічне життя в Царстві Небесному.

Хто знав Сергія Миколайовича – згадайте, хто пам'ятає – пом'яніть добрим словом і щирою молитвою.

З глибоким сумом і скорботою батьки, брат, племінники, друзі.

Відбувся тестовий політ українського безпілотно-камікадзе AQ 400 Scythe «Коса» (на фото), який називають відповіддю на російські «шахедаї». Вартість цього БПЛА стартує від 15 тисяч доларів. Корпус дрона виконаний із фанери. Технічні характеристики AQ 400 Scythe: злітна маса – 100 кг, розмах крил – 2,3 м; крейсерська швидкість – 144 км/год.

Погляд

Віктор АНДРУСІВ, військовий ЗСУ, експерт міністра внутрішніх справ та голови Офісу Президента

Прогноз: Україна

Як правило, я маю оптимістичні і песимістичні сценарії. Але на наступний рік у мене тільки песимістичний

Справа в тому, що я враховую не тільки сили сторін, але й їхні спроможності. В першу чергу, звертаю увагу на «волю до перемоги». Що це таке, можна пояснити на прикладі спортивних поєдинків, коли суперники не рівні – слабший може виграти завдяки своїй «волі». Воля – це колосальна мобілізація фізичного та інтелектуального ресурсу з метою перемоги. Основу волі нації формує її єдність, і ось тут у нас насувається катастрофа.

2023 рік став роком формування в нас трьох різних Україн. Одна Україна щодня бореться з ворогом за перемогу і виживання. Це мільйони людей, які приєдналися до сил оборони або волонтерять. Друга Україна адаптувалася до життя під час війни і займається особистими питаннями заробітків на бюджеті, бруківках, укриттях та іншому. Третя Україна почала гратися в політику і готуватися до виборів. Усі ці три України не чуять одна одну і живуть у паралельних реальностях. Існування цього розподілу буде визначати нашу обмежену спроможність діяти наступного року. Саме тому я песиміст.

Війна більше не має жодних дат і періодів завершення. Оскільки війна закінчиться не завдяки перемозі на полі бою, а виключно через внутрішнє падіння однієї з країн. Революції, політичні кризи, економічна нестабільність наближають завершення війни більше, ніж нові танки, літаки чи ракети. Саме так завершувалась Перша світова, і саме на неї найбільше схожа наша ситуація. І поки що внутрішні розколи України створюють більше загрози нашого програшу, чим російського.

На фронті наступний рік стане роком «великого завоювання». Ми переходимо в активну оборону, і ніяких великих наступів з нашого боку наступного року не передбачається. Будуть контратаки, будуть успішні операції, але локального рівня. Успіх нашої оборони великою мірою залежатиме саме від масштабу завоювання. Нам доведеться відступити з ряду населених пунктів, в тому числі з

тих, за які зараз йдуть бої. Мета – вирівнювання лінії фронту та збереження особового складу. Тому я думаю, що наступного року лінія фронту стабілізується, і буде зберігатись попри часом інтенсивні бої.

Мобілізація стане одним із ключових питань наступного року. Тут я теж песиміст. Попри посилення методів мобілізації відсоток виконання плану буде залишатись низьким. Це пов'язано з тим, що на мобілізацію більше впливає моральний дух, аніж силові методи воєнкомів. А моральний дух в нашого суспільства сильно підупав на фоні не менш провальної комунікаційної політики.

На жаль, я прогноую зміну військового керівництва, в тому числі на найвищому рівні. Водночас розвалений і неспроможний уряд буде ще більше розвалюватись, але змін системних там не буде. Для того, щоб витримати наступний рік, ми мусимо максимального перейти на військові рейки. Більше того, через політичні проблеми всередині Заходу – від нас будуть більше вимагати покладатись на свої сили. І ці вимоги звучатимуть усе голосніше і голосніше. Допомогу ми будемо отримувати, але не вчасно і не в обіцяних обсягах. Так, влітку ми вперше зможемо використати F16, але дуже обмежено і їх вплив буде мінімальний. Конференції з презентаціями від Мінекономіки викликать сміх на Заході. А єдине, чого там будуть очікувати – зрозумілого плану переведення економіки на військові рейки. ■

«2023 рік став роком формування в нас трьох різних Україн.»

Фото із сайту onewayaerospace.com

■ Пряма мова**«Відвідувачі спортзалів і бань все одно підуть на фронт, тільки до армії РФ...»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Мирослав ГАЙ, воїн ЗСУ, волонтер, про те, чого найбільше боїться:

«Я дивлюсь на весь той безлад, що відбувається довкола, і розумію, що ми можемо програти. Мене лякає поступова втрата Єдності Нації.

Бо спочатку ця єдність була від нападу ворога, але з часом почала танути, бо численні розповіді про численні перемоги дозволили знизити внутрішню мобілізацію. Мене лякає стан нашого суспільства загалом. Бо під час війни, коли ворог сконцентрований над досягненням мети, ті, хто не сконцентровані – гинуть. Так втрачаються нації. Так було безліч разів в історії».

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, Головнокомандувач ЗСУ, про посилення мобілізації:

«Що стосується питань мобілізації, її не те що треба підсилувати, а повернути ті рамки, які працювали раніше. Тому, що зараз це проблема тих хлопців, які воюють на передньому краї, їх має хтось замінювати, їм має хтось допомагати».

Тарас ТОПОЛЯ, співак, колишній воїн ЗСУ, про те, чим небезпечна звіра:

«Якщо опускаються руки, відчувається звіра і криє депресняк (це я зараз говорю про цивільних людей, які тут, в умовно мирних містах), просто уявіть, наприклад, російський фільтраційний табір або як вас розлучають із дитиною, відправляють у кращому випадку років на 15 до російської в'язниці. Оце все буде, якщо ми просто зневіримося, опустимо руки і перестанемо боротися. Просто уявіть, що буде, якщо над Києвом замість українського прапора висітиме триколон, що тут будуть «поребрики», будуть «акання», «чокання». А все українське буде вичищене під нуль. Уявіть цю картину. І, можливо, тоді звичайне відчуття страху вам допоможе зібратися».

Савік ШУСТЕР, журналіст, вважає, що війська НАТО мають увійти в Україну:

«Поки росія не перестане бути імперією і поки її не буде демілітаризовано, головне – ядерна зброя, доти росія залишиться величезною загрозою для всієї Європи, Європейського Союзу і не тільки. Я думаю, що рано чи пізно чоботи НАТО мають бути на території України, бо інакше це буде європейська катастрофа».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від «Європейської Солідарності», про українських дітей:

«Днями мережа бурхливо обговорювала, що українські школярі мають недостатні знання. Без коефіцієнту на умови, в яких наші діти навчаються. Без фактору бомбосховищ, нічних раптових побудок і пробіжки в коридор. Ці діти щодня отримують урок, можливо, важливіший за математику – усвідомлення ціни, яка платиться за Україну й Незалежність...

Ніколи не пробачимо росіянам вкраденого дитинства наших малих».

Михайло УХМАН, військовий журналіст, про випадок на Запоріжжі, коли хористка храму московського патріархату, дружина священника, корегувала російський вогонь:

«Завдяки СБУ ми дізналися про сотні випадків, коли парафіяни і служителі «російської церкви» в Україні підтримували і досі підтримують московських окупантів. Скільки ми ще не знаємо? Жаль, що ворожа агентурна мережа, якою є московська церква в Україні, досі не заборонена. Я вже мовчу, що осередки рпц, такі, як у Почаєві, на Рівненщині, Одещині, Закарпатті, Київщині, продовжують підтримувати вогонь сепаратизму. Ми всі хочемо, щоб закінчилася війна, але вона буде тривати до того моменту, поки ми не знищимо все вороже всередині України».

Тетяна ДАНИЛЕНКО, журналістка, про те, чому воєнкоми приходять у спортивні зали та бані:

«Бо без нових людей армія захлинеється. А це означає, що відвідувачі спортзалів і бань все одно підуть на фронт, тільки до армії РФ».

росія у нас не запитає, чи хочемо ми воювати і як оцінюємо законність процедур. Так було в історії. Маршал Жуков кинув на смерть 1,5 мільйона мобілізованих українців. Ми його за це лише заповідали – меморіальна дошка м'ясику висіла на Міноборони України до 2015 року».

Олександр ЧЕРВОНЕНКО, нардеп VIII скликання, про ліквідацію зрадника України Іллі Киви:

«Доводилося чути деякі голоси сумнівів: чи взагалі варто використовувати такі методи? Дивне запитання, як на мене. І справа тут не в окремо взятому Киви, який, до речі, багато разів прямо закликав до геноциду українців (його і ліквідували на місці, де він любив записувати антиукраїнські відео). Просто ліквідація одного зрадника дестабілізує роботу 10 інших. Усі ці втікачі і колаборанти зараз в паніці, погано сплять, жахаються власної тіні, збільшують охорону і шукають «безпечні бункери» замість того, щоб ходити по ефірах та займатися іншою антиукраїнською діяльністю. А це, погодьтеся, варте більшого, ніж один Кива.

Бо саме так і діяв ізраїльський «Моссад», який знаходив і ліквідував ворогів єврейського народу по всьому світу, особливо не переймаючись тим, що скажуть інші».

■ Актуально

Під час розмови політика і відомого журналіста ми дізналися про найбільшчі точки в нашій країні.

«Коли будуть встановлені мінні поля на кордоні з росією, маємо встановлювати їх і біля білорусі...»**П'ятий Президент України Петро Порошенко в інтерв'ю журналісту Віталію Портникову на телеканалі «Еспресо» розказав про чотири речі, які треба терміново зробити на фронті****Ольга СОКОЛОВА**

«Що зараз треба робити? Я б сказав чотири речі. Перша – те, що ми зробили в 2014–2015 роках. Я доручив кожному голові обласної державної адміністрації взяти персональну відповідальність аж до звільнення, в тому числі і бюджетну відповідальність, і побудувати фортифікаційні лінії. Чому Суровікіну на півдні України вдалося збудувати це за три місяці, а у нас не побудовано за два роки, незважаючи на те, що проходить вже восьма нарада з цього приводу?» – зазначив Порошенко.

«Будувати мусимо вже. І тут нам не треба ніякої допомоги від партнерів, Україна має величезну кількість заводів залізобетонних виробів, необхідно побудувати глибокоешелоновану оборону з двоповерховими бліндажами».

«Будувати мусимо вже. І тут нам не треба ніякої допомоги від партнерів, Україна має величезну кількість заводів залізобетонних виробів, необхідно побудувати глибокоешелоновану оборону з двоповерховими бліндажами, з позиціями, куди можна було б відступити. І ці позиції – це не окопи, бо це новий тип війни. І з «ланцетів» солдата, який лежить в окопі, ворог бачить і знищує. Маємо будувати ці лінії оборони», – наголосує Петро Олексійович.

«Друге. Ми мусимо поставити мінні поля, вони мають бути на 10–15 км. І їх треба встановлювати вже, причому не тільки на Сході чи на

Півдні. Їх потрібно встановлювати вздовж лінії кордону з російською федерацією», – вважає п'ятий Президент.

«Коли облаштуємо вздовж лінії кордону з російською федерацією, обов'язково продовжувати встановлювати на межі з білоруссю. Просто ймовірність атаки з росії вища, ніж з білорусі», – вважає Порошенко.

«Третя позиція: коли немає артилерії, дай-те FPV-дрони. Я знову їду на фронт, я везу 400 FPV-дронів. Все, що зміг знайти і купити за свої гроші», – каже лідер «Євросолідарності».

«І четверта позиція – це елементи захисту,

потужні засоби РЕБ і радіотехнічної розвідки. Я інвестував 150 млн грн у науково-дослідницькі роботи з розробки засобів РЕБ, ми пройшли випробування Генштабу і Міноборони на відмінно. І я маю надію, що в лютому, а може, наприкінці січня будемо мати проти «ланцетів», проти «орланів», проти «суперкаму» дуже потужні засоби РЕБ», – говорить Порошенко.

П'ятий Президент також вважає, що вкрай важливою є турбота про бійців. Саме тому він передав у війська майже дві сотні мобільних лазне-пральних комплексів, а зараз купив для фронту сотні тисяч хімічних грілок.

«Ми веземо більш як півмільйона грілок, бо хлопці на фронті їх не мають, від слова зовсім. Я прийняв рішення, що я докупляю ще 400 тисяч, і у нас вже на початку січня має бути мільйон», – запевнив Петро Порошенко. ■

■ Подія**«14 грудня – запам'ятайте цей дуже крутий день»****Саме в цей день 2023 року Європейська Рада, до якої входять усі лідери країн – членів Європейського Союзу, прийняла доленосне рішення про початок вступних переговорів для України****Ольга СОКОЛОВА**

Це одне із ключових політичних рішень на шляху до нашого членства в ЄС. Його підтримали 26 країн із 27. Під час голосування прем'єр-міністр Угорщини, друг путіна Віктор Орбан просто вийшов із кімнати і не брав участі в голосуванні, саме таким чином вдалось уникнути його вето.

Далі – важкий шлях

«Це новина, за яку ми так довго боролися. Новина, яка стала можливою завдяки найкращим нашим воїнам. Тому дякую за неї всьому українському народові і його Збройним силам».

перемовин і виконання технічних вимог ЄС. Раніше найшвидше зробити це вдалось Австрії, яка впералась за рік і 11 місяців. Польщі від моменту вступних переговорів до повного членства знадобилось понад шість років.

«14 грудня – запам'ятайте цей дуже крутий день, коли Україні відкрили шлях до членства в ЄС. Мені зателефонувала посол ЄС в Україні Катерина Матернова, і як же бринів її голос... Це новина, за яку ми так довго боролися. Новина, яка стала можливою

завдяки найкращим нашим воїнам... Тому дякую за неї всьому українському народові і його Збройним силам», – не стримував емоцій Петро Порошенко. Як відомо, курс України на членство в Європейському Союзі та НАТО був закріплений у Конституції саме під час його президентства.

«Вікно можливостей було дуже вузьким і коротким. Невдача відкинула нас на покоління. Але нам вдалось. Вдалось кожному, хто про це мріяв і діяв. І величезна роль у цьому європейських

лідерів, які відстоюють Україну як свою державу. Тому я вдячний кожному з них, хто сказав «так», і навіть тому, хто вийшов із залу», – зазначив п'ятий Президент.

«Шлях до членства – це не про пафосні заяви та обіцянки, а про численні системні та ефективні реформи. Тому шлях до членства – це верховенство права, це свобода включно зі свободою слова, це парламентський плюралізм і всі Копенгагенські критерії», – наголосив Порошенко і закликав усі демократичні сили до об'єднання «в рамках коаліції та уряду національної єдності на засадах спільної відповідальності та довіри».

«Також це і потужний сигнал світу – і союзникам, і нашому ворогові (я уявляю собі кислу міну путіна і його кодла). Це наш меседж про міць та рішучість України боротись та перемогти. Майбутнє України – в ЄС і НАТО з нашою Армією, Мовою і Вірою!» – резюмує Порошенко. ■

■ **Вчинок року**

«Залишатись в УПЦ ми не могли, бо це було б зрадою щодо воїнів, які гинуть, і взагалі до України»

Настоятель Свято-Маріє-Магдалинівського храму Луцька, протоієрей Олександр Колб (на фото) – знаний та авторитетний волинський священник, впродовж багатьох років він неодноразово був героєм публікацій газети «Волинь». А в останні місяці різноманітні ЗМІ писали про отця Олександра та цитували його особливо часто

Василь УЛИЦЬКИЙ

Ще сталося після того, як митрополит Волинський і Луцький Нафанаїл УПЦ московського патріархату тимчасово заборонив у священнослужінні протоієрея Олександра Колба. Таке покарання священник отримав через те, що взяв участь у богослужінні екзарха Вселенського Патріарха єпископа Команського Михаїла, де також був присутній один із священників Православної церкви України. Під час богослужіння молилися за полеглих воїнів ЗСУ та мирних жителів, убитих загартниками.

Вже 1 жовтня релігійна громада Свято-Марії-Магдалинівського храму Української православної церкви (в єдності з московським патріархатом. – Ред.) провела парафіяльні збори, на яких було прийнято рішення змінити юрисдикцію та доєднатися до Православної церкви України.

Перед голосуванням отець Олександр нагадав, що він разом із парафіянами терпеливо чекали на конкретні дії ієрархів УПЦ щодо повного відділення від російської православної церкви і оголосив людям свою позицію та бажання про відновлення евхаристичного спілкування зі Вселенською Патріархією та іншими Помісними Церквами. «Церква – це люди. Тому як зараз вирішить Церква, тобто ви, люди, – так я і зроблю, піду з людьми», – додав священник.

Відтак близько 90% парафіян вирішили порвати із московським патріархом кірлом і відновити спілкування з православними братами-українцями...

1. Отче Олександр, яка ваша найбільша мрія?

– Перемога.

2. А якою є зараз мрія, що не стосується війни?

– Єднання всіх православних в єдину церкву в Україні. Припинення всіх розділень, які зараз є між православними, – УПЦ, ПЦУ і так далі. Примирення і об'єднання в єдину церкву.

– Ви, коли говорили про свою парафію, вживали, як на мене, дуже правильне і мудре слово – «єднання». І бачу, що воно вже широко використовується у публічній площині.

– Дякую. Але це слово я почув від Вселенського патріарха, це було сказано особисто мені. Я багато листувався зі Вселенським патріархом, із початку повномасштабного вторгнення безперестанку писав до нього. Я спочатку випробував усі можливі варіанти, перш ніж зробити те, що зробив...

Я не хотів більше залишатися в юрисдикції тої церкви, яка має

«Будь-яку справу треба починати із себе, зі своєї парафії. От я і почав».

стосунки із московським патріархом. Це було наше перше питання. Але вийти (з московського патріархату. – Ред.) і нікуди не зайти, тобто відокремитись від усіх – так не можна, це протирічить вірі православній. Це був би новий розкол, новоутворення. Тому громада, виходячи з однієї юрисдикції, обов'язково має єднатися з іншою.

Після того, як ми побачили, що УПЦ не від'єдналася від російської православної церкви, а залишилася в канонічному і молитовному спілкуванні з нею, ми вирішили, що це несправедливо. Так не має бути, особливо зараз, в часи війни. Це буде навіть зрадою щодо воїнів, які гинуть, і взагалі до України. Тому ми вирішили вийти з УПЦ.

Але спочатку ми були не готові доєднатися до ПЦУ. Певна кількість парафіян так і не пішла за мною. Тобто, мені не вдалося до них достукатись. До ПЦУ люди були не готові. І тому ми вирішили звернутися до Вселенського патріарха, щоб поки ми не готові, він прийняв нас у свою ставропігію, тобто в пряме підпорядкування. Щоб ми стали таким перехідним містком, могли показати приклад.

«Це теж моя мрія, що колись таки буде довершений переклад Святого Письма, досконалий, вишліфований, виспіваний та вимолений і єдиний для усіх».

Ну а відповідь була такою: не буде надавати нікому Вселенський патріарх ні ставропігії, ні екзархату, він благословляє єднатися з ПЦУ, яка має Томос, ним наданий, правильно наданий, який не буде відкликатися. І навколо цієї церкви єднатися. Ну і пояснення далі було таке, що якби і дав Вселенський патріарх так звану ставропігію, пряме підпорядкування до нього, то ця ставропігія передбачає, що ми маємо співслужити з представниками і УПЦ, і ПЦУ, тобто це не буде якась ізольована третя структура. І якщо люди до цього не готові, то нема змісту давати цю ставропігію. Ніби хочемо звідти вийти і туди не зайти, утворити третю гілку... Виходить, я до

цього всього не додивився. І тому мені сподобалось його благословіння єднатися. Ніхто вас не мінє, не змушує мінатися в якусь іншу сторону. Ви просто єднаєтесь з Православною церквою канонічно правильно. І ми так зробили.

... Ми по маленьку з нашою громадою українізуємо богослужіння. І я зараз із вами балакаю, а сам думками – в комп'ютері, бо якраз займаюся вчитуванням оцих перекладів. Є богослужбово література, видана ще з благословення Філарета, але коли я з тим усім стикнувся, то побачив багато недоречностей і навіть помилок, не просто граматичних, а й догматичних. Воно ж і на музику не лягає, якщо багато слів дати, а якщо якась слово не доказати, то воно спотворює зміст тексту...

Я помітив один величезний недолік – нема «єдинообразія» у всіх церквах ПЦУ у Луцьку, богослужіння звершують з різними перекладами. Цього не було в УПЦ, все однакове було, і я мрія, – це теж моя мрія, що колись таки буде довершений переклад, досконалий, вишліфований, виспіваний та вимолений і єдиний для усіх. Може я не доживу до цього періоду, але для нащадків це було б супер. Це теж моя мрія. Не тільки єднання, а й ці переклади. Будь-яку справу треба починати із себе, зі своєї парафії. От я і почав.

3. Розкажіть, будь ласка, про найзаповітнішу дитячу мрію і чи вона здійснилась?

– У мене дитяча мрія була дуже проста – я хотів політати в літаку. Чогось це мені тоді здавалося недосяжним. Що було в нашому дитинстві? Корови пасли, я ж хлопець із села. Любив лежати на траві і дивитися в небо – туди де хмаринки, де літаки... Мрія потім неодноразово здійснювалась, хоча перший політ не сподобався. Полетів я на «кукурузнику» із Заріччя (там була моя перша парафія), це Рівненська область, у Рівне. Це був незабутній переліт. Ілюмінатора не було, у вікно я не міг дивитися, сиділи один проти одного, спираючись колінами на іншого пасажера. І всі в руках тримали пакети. І я потім після того польоту більше як пів дня відлежувався. То був 1989 рік. Тоді я полетів, навіть не задумуючись, що колись так мріяв про це. А потім уже були польоти комфортабельними літаками, паломницькі поїздки, і це вже було зовсім інше. А перший досвід був ось такий, незабутній (сміється)... ■

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України

«На жаль, у тилу дехто забуває, що в Україні йде війна»

Ці слова я почула від воїна Олександра Пасевича із села Воля Любешівська Камінь-Каширського району, який боронить цілісність нашої держави з 2014-го. Незабаром чоловік, підлікувавшись, пройшовши реабілітацію, повернеться до своїх побратимів. Так було й торік: з його тіла хірурги витягли сотню осколків – міг би вже й комісуватися, якби хотів. А він, одужавши, поїхав на передову. Інакше не за його принципами, «бо хто, як не ми», «бо діти маленькі, а ворог близько...»

Український співак, відомий телеведучий Коля Серга, який у повномасштабну війну пішов служити в Збройні сили України, став співзасновником Культурного десанту. У «Рандеву з Яніною Соколовою» він розповів про стан військових, які перебувають на передовій і з якими має можливість зустрічатися. «Він дуже різний, але переважно це втома. Фізична втома вже колосальна. Моральна втома. Для того, щоб рухатися далі, ти маєш знайти сили, аби закріпити свій сенс, заради чого ти це робиш. І не тільки обставини, в яких ти перебуваєш, можуть завадити тобі це робити, а й те, що в телеграм-каналах читаєш про корупційні скандали в тилу, про розкол суспільства. Усе це забирає навіть більше моральної енергії, ніж складні обов'язки, що виконуються на передовій», – сказав Серга в інтерв'ю телеведучій. Найбільше військових, як акцентував він, вражає корупція. «Тому що вони ставлять усе на кін, найцінніше, що в них є, – життя. А в тилу керуються розрахунками й чинять непоправно. Це дуже вбиває. Різна шкала цінностей. Вдячність не дуже відчувається».

Про цю «різну шкалу цінностей» я поспілкувалася безпосередньо з бійцем Олександром Пасевичем. Власне, зателефонувавши, запитала його дещо про інше: як і де пройшли місяці лікування, реабілітації після важкого поранення, якого зазнав у липні? Й те, що почула у відповідь, визначило, про що буде наша подальша розмова.

Виявляється, Олександр міг одержати путівку й поїхати на реабілітацію в Буковель чи якась інше гарне курортне місце, зокрема в Карпатах, де вже сама дивовижна природа додає сил. Але він відмовився від усіх привабливих пропозицій. Бо, як сказав, нема ніде так добре, як вдома, і найбільша підтримка – це твоя сім'я: дружина, діти. А ось загалом життя, яке побачив у рідному краї, вразило тим, що, «на жаль, у тилу дехто забуває, що в Україні йде війна – про їх поведінку не можу сказати без матюка». Тому-то чоловік «попросив дружину Наталію, щоб вона зрозуміла це» й, аби зберегти душевний спокій задля швидшого одужання, був в основному на природі. Є в Олександра побратими, які відпочивають вдома після поранення чи взагалі вже не служать. Отож, вони, зібравшись своєю компанією, вирушали на риболовлю на озеро Люб'язь в однойменному селі чи у Сваловичі, де Стохід впадає у Прип'ять. Навіть тоді, коли поранена нога була ще загіпсована, Олександр сидів із вудочкою на березі водойми (клювало чи ні – то вже не так важливо) – у тиші неповторної Поліської Амазонії...

А ще тепер я знаю, що може довести до сліз такого мужнього, загартованого війною чоловіка, якого, здавалося б, уже нічим не можна «пробити». Якось на своїй фейсбук-сторінці Олександр повідомив, що перед тим, як вирушити на фронт, хоче зібрати кошти на автомобіль для побратимів зі свого підрозділу розвідки. А вже зв'язків із ними не втрачав ні на день, тож йому відомо, що за останні місяці багато техніки втрачено в боях. У день нашої розмови він розповів, що добрі люди допомогли у здійсненні його задуму. Машина вже куплена – своїм ходом за її кермом і поїде на передову. На його прохання відгукнувся односельчанин, церква. На добру справу гроші збирали місцеві школярі й навіть учні однієї зі шкіл Ковеля. Звичайно ж, виручили друзі, яких у Джона (таке прізвище в Олександра Пасевича з юності – воно переключувало і в його багаторічне військове життя).

Хоч починалось все з випадку, від якого надовго залишиться гіркий осад. Вирішив Олександр найперше зустрітись на базарі селища Любешів із підприємцями й попросити в них допомоги. «А вони, ті, хто, добре знаю, багатенький, дають по... 100 гривень. Сльози самі покотилися. Розвернувся й пішов геть».

Власне, то душа Олександра плакала від того, що сподівався на жест вдячності військовим за спокійне, сите життя в тилу, а одержав – відчепного. ■

Олександр Пасевич (ліворуч) із побратимом та товаришем, який волонтерить, допомагаючи нашим захисникам.

У кабінеті Головнокомандувача Збройних сил України Валерія Залужного знайшли «прослушку». На щастя, у цю кімнату він ще не перейшов працювати. Увесь персонал, який мав доступ до кабінетів штабу, тепер проходить поліграф.

Так звана «ініціативна група виборців» підтримала кандидатуру Володимира Путіна як самовисуванця на майбутніх виборах президента росії в березні 2024 року.

Пульс тижня**Дитина, яку у Луцьку збила машина, – у штучній комі**

На її лікування збирають гроші

Ліна ВОГОНЬ

16 грудня близько 12-ї години на вулиці Львівській, неподалік тубдиспансеру, водій автомобіля Daewoo наїхав на 10-річну дівчинку.

Медики госпіталізували потерпілу без свідомості із важкою черепно-мозковою травмою. Водій за кермом був тверезий.

Дівчинка на час виходу газети перебувала у стані медикаментозної коми, її стан був стабільним.

Тим часом поліція встановлює обставини дорожньо-транспортної пригоди, шукає свідків аварії, щоб з'ясувати, де ж саме водій збив юну пішохідку: на переході чи за ним.

Мама дівчинки просить усіх небайдужих долучитися фінансово до лікування її доньки: **4441111163328994 (Мацюк Оксана).** ■

За смертельну аварію – 8 років тюрми

Волинський, який п'яним скоїв фатальну ДТП на вулиці Кліма Савура у Луцьку, відбуватиме покарання за ґратами

Наталка МУРАХЕВИЧ,
пресслужба прокуратури Волині

За підтримання публічного обвинувачення прокуратурою Волинської обласної прокуратури суд визнав 38-річного жителя Луцька винуватим у порушенні в стані алкогольного сп'яніння правил безпеки дорожнього руху, що спричинило смерть однієї потерпілої, а іншому потерпілому заподіяно тілесні ушкодження середньої тяжкості (ч. 3 ст. 286-1 КК України).

Нагадаємо, вдень 30 серпня 2023 року нетверезий чоловік за кермом автомобіля BMW 318i на вулиці Кліма Савура в Луцьку не впорався з керуванням, виїхав на тротуар, наїхав на пішохідку й опісля зіткнувся з бетонною огорожею.

У результаті ДТП 56-річна жінка отримала травми, від яких померла на місці події. Травмувався також 33-річний пасажир автомобіля.

Згідно з вирокком суду, водій, судимий минулоріч за незаконне поводження зі зброєю, наступних 8 років перебуватиме за ґратами. Окрім того, його на десять років позбавлено права керувати транспортними засобами. ■

Цього разу шахраї на Волині упіймали... облизня

Бо чергова потенційна жертва дурисвітів виявилася міцним горішком

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Дурисвіти кілька разів телефонували жителям села Ярівка Горохівської територіальної громади Луцького району. Представлялися працівниками банку з гарячої лінії, чомно розпитували про залишок грошей на рахунку й плели якісь байки про безпеку, але чоловік виявився обережним та обізнаним із попередженнями правоохоронців про безчестя шахраїв, і замість спілкуватися з сумнівними абонентами зателефонував до поліції та на гарячу лінію банку.

Поспілкувавшись із фахівцями фінустанови, клієнт переконався: звіди йому ніхто не телефонував, а працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області таку мудрість, звісно, вітають із побажанням: «От би всі так давали відкоша злочинцям!». Беріть приклад! ■

У Рожищі після розпиття алкоголю двоє товаришів завдали смертельних тілесних ушкоджень третьому знайомому. Спочатку його тіло помістили в підвал, а згодом віднесли неподалік від місця злочину в чагарники, де воно пролежало так більше тижня під гілками й мотлохом. Поліцейські встановили місце знаходження тіла 50-літнього вбитого, а вийти на убивць допомогли службовий собака і спеціалісти криміналістичної лабораторії. Душогубам загрожує до 15 років позбавлення волі.

Герої другого фронту**«Знаєте, що таке волонтерське щастя?»**

– Це коли щось закінчилось, а його вкрай потрібно, і тут раз – хтось його тобі дав, – написав днями на сторінці Горохівської районної спілки учасників АТО «Щит» у Facebook координатор волонтерського руху Горохівщини Віталій Гладун.

Війна для цього горохівчанина триває безперервно з 2014 року, а гуманітарні вантажі з невеликого Горохова завдяки йому були першими в окопах атовців і всіх фронтів повномасштабної війни з росією. У квітні 2022 року була очевидницею зустрічі екіпажу від «Щита» у складі Андрія Лебезуна й Віталія Нагорняка із захисниками в пекельному Кураховому на Донеччині

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

— До нас ніхто й ніколи з волонтерів сюди не доїжджав роками, – дивувався тоді один із бойових командирів, дякуючи Віталію Гладуну, команді якого вдається дістатися туди, де найгарячіше, й, здавалося, з-під землі дістати те, що найважливіше. А горохівчани щодня є свідками того, як до непримітного приміщення в Горохові з усіх доколишніх сіл, із Польщі, Німеччини, Данії, Іспанії та інших близьких і далеких країн зарубіжжя везуть гуманітарну допомогу добровольцям. Відтак їй, бува, кілька разів на тиждень радіють захисники. До слова, «щитівці» – хлоп-

Волонтер Віталій Гладун (праворуч) дякує за військові аптечки лучанину Олександрові Гуменюку.

ці й дівчата боголюбиві й, виконуючи свою місію, як мовиться, не рушають без Бога ні до порога: всі екіпажі виїжджають у дорогу з подвір'я Свято-Вознесенського храму ПЦУ із благословення його настоятеля, старшого декана Луцького району отця Андрія Сидора.

У волонтерський центр «Щита» йдуть і їдуть звідусіль не лише дорослі. Віталієві вірять, довіряють, на нього надіються. Йому несуть та надсилають зібрані гроші, малюнки та

речі, потрібні для Перемоги, учні чи не всіх навчальних закладів Горохівської й сусідніх громад, інших районів Волині. Він навіть за найменшу річ кожному тисне руку особисто і – не знаю й коли – знаходить хвилинку, щоб поіменно подякувати всім на сторінці «Щита» у Facebook. До слова, волонтери організації щотижня доставляють бійцям і газету «Волинь». Вона на передовій – єдине й щотижня очікуване читиво.

Цього разу Віталій Володимирович адресує

Про це говорять**Наскільки багатий губернатор Волині?**

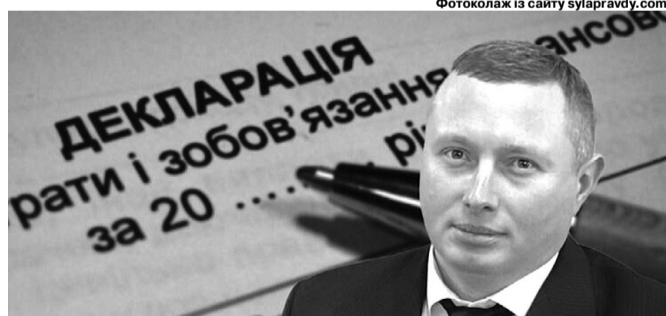
Голова обласної військової адміністрації Юрій Погуляйко задекларував квартиру дружини в Києві, два паркомісця в столиці і жодного авто

Ольга ЮСКОВЕЦЬ

У 2022-му статки сім'ї Погуляйків суттєво не змінились у порівнянні з попередніми роками, хоча й зарплата посадовця сягнула майже мільйона гривень, інформує «Сила правди».

Згідно з декларацією про майно та доходи за 2022 рік, прибуток голови військової адміністрації становив 920 тисяч гривень, тобто щомісяця йому нараховували приблизно 76,7 тисячі гривень. Для порівняння: у 2021-му його зарплата була трохи вищою за 64 тисячі на місяць.

Дружина Вікторія Погуляйко працює приватним нотаріусом у Києві. Торік заробила всього 19,5 тисячі

Більшість об'єктів нерухомості, якими користується сім'я Юрія Погуляйка, належать саме дружині Вікторії.

гривень. Крім того, вона отримала 1,3 мільйона гривень доходу від відчуження майна.

Голова адміністрації декларує 177,3 тисячі доларів і 140 тисяч гривень заощаджень готівкою. Ще 602,9 тисячі гривень лежать на банківських рахунках.

Його дружина в готівці тримає 27,3 тисячі доларів і 120 тисяч гривень. На банківських рахунках у Вікторії Погуляйко 7,8 тисячі євро, 26 доларів і 14,5 тисячі у національній валюті.

Більшість об'єктів нерухомості, якими користується сім'я, належать саме дружині Вікторії. Йдеться про квартиру у Києві площею 138,7 кв. м,

право власності на яку вона набула ще у 2009-му, і два паркомісця площею по 11 квадратів.

Також Вікторії з 2007 року належить половина нежитлового приміщення у Луганську площею 98,4 кв. м, інша ж частина перебуває у власності, найімовірніше, її сестри Наталії Іванової. До 2021 року Вікторії Погуляйко також належала квартира площею 107,8 квадрата на тимчасово окупованій території – у Луганську. Натомість у декларації за 2022 рік цієї нерухомості вже немає, а жінка, як уже зазначалося, отримала 1,3 мільйона гривень доходу від відчуження

вдячності лучанину, керівнику компанії «Саппорт-лаб» Олександрові Гуменюку. З початку війни пан Олександр скерував на передову військової амуніції приблизно на 1 млн гривень, уже тричі привозив у «Щит» військові аптечки, всього на суму більше 500 000 гривень.

– Вартість однієї – 60 євро, на фронті такої аптечки ціни не скласти. Її вміст врятував і врятує не одне життя, – переповідає Віталій Гладун думки бійців. І додав із притаманним йому почуттям гумору: – Оце і є те волонтерське щастя, коли хтось дав несподівано те найпотрібніше, чого не вистачає.

« Не кривив душею, кажучи, що допомоги потрібно більше і від кожного з нас, і від світу. »

Думається, що у нашого друга-волонтера є тисячі друзів на війні і в тилу ще й тому, що він ненавидить лукавство, зраду, нещирість. Не кривив душею, кажучи, що допомоги потрібно більше і від кожного з нас, і від світу. Попросив упусти відповідь на запитання про дитячу мрію, бо забувся її. Мрія найбільш нинішня – то проукраїнська влада, а для здійснення найзаповітнішої – Перемоги – волонтер-легенда Віталій Гладун щодня разом із однодумцями робить можливе й неможливе.

P.S. Горохівський міський голова Віктор Годик на засіданні виконавчого комітету міської ради вручив Віталієві Гладуну Почесний нагрудний знак Головнокомандувача Збройних сил України «За сприяння війську». ■

« Голова адміністрації декларує 177,3 тисячі доларів і 140 тисяч гривень заощаджень готівкою. Ще 602,9 тисячі гривень лежать на банківських рахунках. »

нерухомого майна.

Самому ж Юрію Погуляйку, згідно з декларацією, з 2020-го належить 12 соток у селі Пухівка Броварського району Київської області. Крім того, з 2021 року Юрій Погуляйко орендує у заслуженої освітянки України Ніни Патрай житловий будинок під Луцьком (у селі Лище Підгайцівської громади), площа якого невідома.

У своїй декларації Погуляйко також зазначив, що з 2022-го його донька Анастасія орендує у Нідерландах кімнату.

Голова Волинської обласної державної адміністрації, судячи з декларації, транспортними засобами не володіє. Натомість декларує оформлений на дружину мотоцикл BMW K1300S 2011 року випуску. ■

■ Особистість

«Поки мої син і внук воюють, я буду організовувати здачу крові...»

76-літнього нововолинського лікаря-трансфізіолога, хірурга Володимира Середюка по праву можна назвати легендою

Алла ЛІСОВА

Упродовж останніх 36 років він забезпечував розвиток донорства у регіоні. А з початком повномасштабного вторгнення росії в Україну Володимир Миколайович як завідувач банку крові Нововолинської центральної міської лікарні щотижня організовував ентузіастів для кровоздачі – таких було більше 70.

Залучав нововолинців до когорти донорів власним прикладом. Маючи на своєму рахунку 102 кровоздачі, є Почесним донором України.

Син і внук воюють на фронті. А він організовує здачу крові.

«Допомагати людям – моє життєве кредо».

Якось на запитання, чому не втомлива така робота для лікаря-ветерана, Володимир Середюк відповів: «Поки мої син і внук воюють на фронті, я буду займатися цією

справою – організувати здачу крові...»

У липні нинішнього року, напередодні Дня медичного працівника, Президент України присвоїв Володимирі Середюку

Знаю, що це таке, коли людина хворіє. Тому бажаю міцного здоров'я собі, моїм рідним, друзям, усім українцям.»

звання «Заслужений лікар України», особисто потиснув руку авторитетному волинину.

ДО ВАШОЇ УВАГИ ЙОГО ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ НАШОЇ БЛІЦ-АНКЕТИ:

1. Моя заповітна мрія зараз, як і більшості свідомих українців, – аби закінчилася ця жорстока війна. Щоб усі наші рідні – сини, чоловіки, батьки – повернулися у свої домівки, щоб діти не здригалися

від виття сирен тривоги, українці не втікали від вибухів.

2. Я нещодавно переніс операцію. Знаю, що це таке, коли людина хворіє. Тому бажаю міцного здоров'я собі, моїм рідним, друзям, усім українцям. Це – дорогий швидкий скарб, який швидко можна втратити, а нелегко повернути.

3. У дитинстві мав досить романтичну мрію – стати військовим. І спонукав до її плекання старший на 11 років брат Яків. Він служив у армії танкістом три роки в Карело-Фінській республіці. Щоразу у відпустку в наше рідне село Щедрогір, що на Ратнівщині, приходив у військовій формі, я ним просто захоплювався.

Коли став студентом Чернівецького медінституту, мрія жила далі. І вже був за крок до неї. Після четвертого курсу пропонували йти навчатися на факультет військових лікарів у Саратові, але стримала майбутня дружина. Далі доля привела на Волинь, де служінню медицині віддав понад пів століття. ■

■ Обличчя професії

«Ці дівчата ніколи не підведуть»

Таку характеристику працівників відділу поштового зв'язку Нововолинська № 7 не раз чула від мешканців шахтарського міста. І, напевно, тому там завжди багатолюдно. Начальниця Тетяна Прокіпюк, її заступниця Вікторія Немчак, три операторки – Ярослава Лещенко, Софія Бузікевич, Ілона Любежаніна – обслуговують усіх ввічливо й швидко

Алла ЛІСОВА

Колись тут трудилося десятеро працівників, – пригадує пані Тетяна. Розповідає, що у неї за плечима вже вісім років роботи на пошті. – Щоправда, я й раніше мала наближені обов'язки в Укртелекомі. Люблю мобільність, можливість бути в курсі всіх подій, спілкуватися з людьми, тому із задоволенням виконую покладені на мене обов'язки.

Наша розмова повертається в русло проблем сьогоднішнього дня. Якщо порівнювати, як було раніше й тепер, значає співрозмовниця, то є плюси й мінуси. Комп'ютеризація, однозначно, посприяла оперативності й точності, спростила багато моментів. І хоч програми постійно оновлюються, потрібно їх опано-

Для Тетяни Прокіпюк і Вікторії Немчак відділення поштового зв'язку – як другий дім.

«Інтернет сьогодні є, а завтра – зник. А те, що надруковано, – на роки...»

увати, складати екзамени, тести, – в результаті це йде тільки на «плюс». Комп'ютерна техніка, як і меблі, в них новенькі. На стабільність колективу впливають також хороша дружня атмосфера і вчасна заробітна плата.

До мінусів можна відне-

сти скорочення штату працівників, після чого збільшилося навантаження. Тому доводиться нерідко й у післяробочий час залишатися, щоб усе «позакривати». Та найскладніше все ж таки для колективу (в ньому ще трудиться три листоноші – Оль-

га Акентьєва, Олена Довгунта Валентина Павлович) – виконання планових показників.

– Непросто «взяти» передплату, – звернула увагу на найбільш актуальному зараз пані Тетяна. – І причини зрозумілі: газети читають люди старшого віку, яких із кожним роком стає все менше. Молодь сидить, як відомо, в смартфонах. Частина мешканців виїхала за кордон. Але, попри все, намагаємося не упустити «своїх» читачів. Для цього насамперед дбаємо про вчасну доставку свіжої преси. А новачкам, які приходять у відділення поштового зв'язку, пропонуємо цікавинки, переконуємо, що з газет можна почерпнути багато корисного.

Незважаючи на те, що доставочні дільниці досить великі, листоноші активно займаються передплатою. Вони вже з досвідом, тому добре знають, хто що любить читати, розповідають про новинки на сторінках часописів. Коли запитала, яким газетам надають перевагу нововолинці, у відповідь почула:

– Люблять «Волинь», «Цікаву газету», «Так ніхто не кохав»... І хто б там що не говорив, друкована преса була, є і буде завжди потрібна, читати не перестануть ніколи. Інтернет сьогодні є, а завтра – зник. А те, що надруковано, – на роки... ■

■ Резонанс

Фотоколлаж із сайту bug.org.ua.

Невже їм, нашим «батюшкам», замало крові і смертей земляків, убивати яких благословив іуда з кацапії?

Керівники волинських церковних єпархій УПЦ мп «засвітилися» з кірілом

У москві випустили «Патріарший календар» на 2024 рік – офіційне видання російської православної церкви. На обкладинці зображений російський патріарх – кіріл гундяєв. До видання також увійшли очільник всієї упц мп митрополит Онуфрій, керуючий Володимир-Волинською єпархією упц мп митрополит Володимир, осередок якого знаходиться на території Успенського собору міста Володимира, а також інші священники упц мп з Волині та України

Василина СМЕТАНА

Про випуск календаря рпц, до якого входять священники, які досі «вільно перебувають в Україні», і намагаються всіляко відхреститися від причетності до московського патріархату, зазначив на своїй сторінці у фейсбуці Євстратій Зоря.

«У мск випустили «Патріарший календар» – офіційне видання РПЦ, де всі діочі єпископи тієї структури, яка себе називає «незалежною УПЦ» – описані саме як архієреї московського патріархату.

Чи хтось із них ПИСЬМОВО І ОФІЦІЙНО заперечив/заперечить свою приналежність до МП?

І зверніть увагу: ані митрополита Симеона (Шостацького), ані митрополита Олександра (Драбинка), які раніше були архієреями МП – НЕМАЄ в календарі. Бо вони, на відміну від тих, чий фото нижче можна бачити, РЕАЛЬНО розірвали свою підлеглість моспатріархії», – йдеться у повідомленні.

Як бачимо, до календаря на чолі з російським патріархом кірілом від 6 вересня 2023 року увійшли священники УПЦ мп, серед яких очільник упц мп митрополит Онуфрій, причому у календарі його зображення опублікували першим після кірила. Також до календаря рпц входить керуючий Володимир-Волинською єпархією УПЦ мп митрополит Володимир (Мельник), єпархіальний центр якого знаходиться на території Успенського собору міста Володимира. Є там і скандально відомий Павло Лебідь, Нафанаїл – митрополит Волинський і Луцький, Афанасій – єпископ Камінь-Каширський, вікарій Волинської єпархії, а також інші священники упц мп.

До слова, біографія митрополита Володимира-Волинського та Ковельського Володимира (Мельника) є на сайті російської православної церкви.

Тож, коли в черговий раз священники і прихильники української православної церкви будуть вам доводити про нібито незалежність упц та свою непричетність до росії і московського патріархату, згадайте про цей календар, випущений 6 вересня 2023 року, очільником рпц кірілом гундяєвим, який благословляв війну проти України. ■

Наші передплатні індекси: 30 000 (Волинська область); 97 847 (Рівненська область).

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА НА 2024 РІК:

- ✓ Один місяць: 45 грн + 15 грн (прийом передплати);
- ✓ Три місяці: 135 грн + 15 грн (прийом передплати);
- ✓ 6 місяців: 270 грн + 15 грн (прийом передплати);
- ✓ 12 місяців: 540 грн + 15 грн (прийом передплати).

61 136 (інші області)

12 місяців: 560 грн + 15 (прийом передплати).

Пульс тижня**Медики у Голобах констатували клінічну смерть і... врятували чоловіка**

На швидку зателефонувати він встиг сам

Наталка НЕКОЗ

Як інформує Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, 15 грудня о 13:19 пролунав дзвінок у центральну оперативну диспетчерську. Телефонував чоловік, скаржився на печучі болі за грудною, які віддають у ліву руку. Сказав, що такі болі з'явилися вперше і тривають більше 15 хвилин.

Бригада Ковельського відділення екстреної меддопомоги пункту смт Голоби прибула на місце виклику за декілька хвилин. Після детального огляду у пацієнта було діагностовано гострий інфаркт міокарду. Під час огляду та обстеження у пацієнта сталася раптова зупинка кровообігу та дихання, констатовано клінічну смерть.

Працівники бригади ЕМД професійно провели розширені реанімаційні заходи. Завдяки їхній чіткій і злагодженій роботі відповідно до протоколу надання екстреної медичної допомоги через деякий час вдалося відновити серцебиття та дихання.

Під безперервним моніторингом серцевого ритму пацієнт госпіталізований до профільного закладу охорони здоров'я. Як зазначається, це 50-та успішна реанімація, яку провели бригади Волинської «екстренки» у 2023 році. ■

За жорстоке побиття знайомої – 5 років та 6 місяців тюрми

Наслідки випадку на Ковельщині мають стати уроком для тих, хто полюбляє розпускати руки

Наталка МУРАХЕВИЧ, пресслужба прокуратури Волинської області

За підтримання публічного обвинувачення прокурорами Ковельської окружної прокуратури суд визнав 33-річного жителя села Гончий Брід Ковельського району винуватим у заподіянні сусідці тяжких тілесних ушкоджень (ч.1 ст. 121 КК України).

Зранку 8 травня 2023 року нетверезий раніше судимий за злочини проти власності молодик у кухні будинку, в якому проживає, жорстоко побив 60-річну знайому, завдавши важких травм.

На щастя, потерпіла вижила. Її кривдник від 9 травня 2023 року перебуває під вартою та згідно з вироком суду 5 років та 6 місяців проведе за ґратами. ■

Чужої біди не буває**Чоловікові із пересадженим серцем, у якого на фронті зник син, потрібна ще одна операція...**

Цими днями в редакцію «Волині» зателефонула лікар-кардіолог Ковельського МТМО Ольга Танська й розповіла, яка проблема спіткала пацієнта медичного закладу Олексія Дудіка

Катерина ЗУБЧУК

Два роки тому мешканцю села Черкаси Ковельського району Олексію Дудіку було пересаджено серце. Трансплантація пройшла успішно. Але залишилась проблема із

уже ураженими судинами, по яких кров надходить до головного мозку. В результаті стався один інсульт, за ним – повторний. Зараз чоловік перебуває на лікуванні в стаціонарі, біля нього – дружина Галина Василюк, яка всіляко підтримує свого Олексія. Йому необхідно робити стентування, для цього рідні пацієнта мають купити стент. А це чималі кошти.

Ольга Танська зателефонувала в редакцію «Волині», щоб оприлюднити проблему і через газету звернутися до небайдужих людей із проханням долучитися до збо-

ру грошей, бо, як висловилося, «дуже хочеться врятувати нашого Олексія Васильовича – позитивну й щирю людину».

До речі, на сім'ю Олексія Дудіка випало ще й таке горе: батьки не знають, де їхній син-воїн, оскільки він ще з травня цього року – у числі тих, хто пропав безвісти.

Гроші можна переказувати на картку ПриватБанку: 4149499148196742, Галина ВАСИЛЮК. ■

Олексій Дудік і лікар-кардіолог Ольга Танська: знімок зроблений 19 липня 2023 року під час чергового огляду пацієнта – за декілька місяців до інсульту.

Колесо історії**Краєзнавчому музею у Любомлі – перші 50 років**

Його фондам, а налічується тут більше 35 тисяч експонатів, можуть позаздрити подібні заклади усієї країни. Адже є тут і зображення оленя на камені з 18–13 тис. до н.е. і персні часів Київської Русі...

Олександр СЕРЕДЮК, учасник конференції, доктор філософії, лауреат Республіканської премії Національної спілки краєзнавців України імені Михайла Сікорського

Багато років очолює історичну скарбницю Любомльщини заслужений працівник культури України Олександр Остапюк.

«Заснував краєзнавчий музей у 1973 році його батько, вчитель історії Дмитро Остапюк.»

Того дня до закладу ювіляра приїхали історики і краєзнавці, вчені й викладачі університетів. Зайшовши у Любомльський державний краєзнавчий музей, вони були вражені багатющою колекцією оригінальних експонатів, що красувалися на стендах і вітринах музею. Коротку, але змістовну оглядову екскурсію провів його директор, заслужений працівник культури України Олександр Остапюк. До речі, заснував історичну скарбницю

краю у 1973 році його батько, вчитель історії Дмитро Остапюк.

Потім усі переїхали до будинку культури, де розпочалося урочисте засідання, присвячене знаменній даті, яке професійно і компетентно провів Анатолій Шваб – т.в.о. ВООНСКУ, доктор історичних наук, професор. Після привітань та подарунків від очільників Любомльської міської ради, рай-

держадміністрації та інших офіційних осіб провели пленарне засідання традиційної для цього музею IV науково-практичної конференції «Минуле і сучасне Волині та Полісся. Музейна і пам'яткоохоронна діяльність на Любомльщині та Волині».

Шістдесят дев'ять науковців і краєзнавців подали на цю конференцію свої статті та доповіді, які увійшли до 74-го випуску наукового збірника. Деякі

волинські науковці встигли підготувати і подати по два-три і більше своїх наукових доробків. Це Олександр Остапюк, Геннадій Гулько, Григорій Охріменко, Юрій Мазурик, Надія Остренко, Сергій Панишко, Микола Дзей, Катерина Оніщук, Анатолій Трембіцький, Тамара Андрейчук та інші. У 600 сторінок було видано ілюстрований збірник, який стане важливим архівним документом для науковців і дослідників історії нашого краю та України.

Учасники конференції вилучили головний літописця Волині, професора Волинського національного університету імені Лесі Українки, голови Волинської обласної організації Національної спілки краєзнавців України Геннадія Бондаренка, який відійшов у вічність 4 серпня цього року. Зі спомином про друга виступив відомий журналіст Микола Якименко.

Організаторами конференції стали департамент культури, молоді та спорту Волинської ОДА, Ковельська районна рада, Любомльська міська рада, Волинський краєзнавчий музей, Волинська обласна організація Національної спілки краєзнавців України, Волинський національний університет імені Лесі Українки, інші громадські і державні установи. ■

Кому – війна, а кому...

За допомогою цих саморобних літальних апаратів контрабандисти переправляли у Польщу цигарки. Джерела редакції газети «Волинь» кажуть, що зловмисники працювали у прикордонному селі Бережці Вишнівської громади Ковельського району

Маргарита ВЕРШИНІНА

За допомогою безпілотників група контрабандистів не лише переправляла тютюн за Буг, а й стежила за діями прикордонників.

Під час обшуків у фігурантів справи вилучили модельний літальний апарат типу «літак» і «квадрокоптер». Та-

На Ковельщині викрили підпільний цех із виробництва дронів

Тепер порушників хочуть залучити до виробництва БпЛА на користь ЗСУ.

кож знайшли тепловізори, бінокль, радіостанції, GPS-трекери та фотоапарати, за допомогою яких контрабандисти

відстежували рух прикордонних нарянів і координували свої дії. Більше того: за однією з

адрес виявили цех із повним циклом виробництва безпілотних літальних апаратів, зокрема ліній 3D-принтерів, які друкували комплектуючі до безпілотників.

«Вилучені безпілотники плануються до передачі підрозділам ДПСУ, що виконують завдання в складі Сил оборони України. Про осіб, причетних до протиправної діяльності, проінформовано підрозділи ТЦК, вивчається можливість використання їхніх навичок у протидії ворожим військам», – зазначили у Волинському прикордонному загоні.

Наразі триває досудове розслідування. Спеціалісти досліджують вилучене навігаційне обладнання і літальні апарати. ■

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачені свідоцтва про реєстрацію машини, власником яких є ФГ Корсойл-Агро: (серія ЕЕ № 045277) від 10.11.2016 р., (серія ЕЕ № 045279) від 10.11.2016 р., вважати недійсними.

■ **Оце так!**

Висота сніговика – 6 метрів 15 сантиметрів!

19-річний Андрій Мороз із села Бихів, що на Любешівщині, самотужки зробив величну снігову скульптуру

Мирослава СТРУК

Працював Андрій протягом шести днів. З потеплінням його верхня частина частково зруйнувалась, проте два нижні шари міцно стоять.

Сніговика юнак зліпив на городі біля хати. Каже, коли не вистачало снігу возив його з дороги причепом від мотоблока.

– Доводилося працювати і вночі, щоб підлаштуватися під погоду. Спочатку ліпив маленькі частини, чекав, коли вони підмерзнуть, а тоді продовжував створювати снігову скульптуру, щоб не розвалилося, – розповідає Андрій.

Сніговий велетень вийшов висотою 6 метрів 15 сантиметрів.

До слова, у 2021 році Андрій Мороз створив сніговика, заввишки 5,35 метра. ■

Фото із сайту novozittya.com.ua.

Ось таку велетенську скульптуру зробив на городі біля хати Андрій Мороз.

■ **Завтра зустрінемо разом!**

Микола Шумік – пів століття з «Волинню»!

І читатиме нас у 2024-му

Ніна МЕЛЬНИК

Передплатна кампанія добігає фінішу, але охочих бути і надалі з газетою «Волинь» не зменшується. У цьому переконалася, коли побувала на дні передплатника на Любешівщині.

«Бо вона – найкраща», – такими словами відгукнувся про обласне видання Микола Павлович Шумік із села Велика Глуша Камінь-Каширського району. Чоловік розповів, що «Волинь» передплатує ще з 1973 року – а це більш як пів століття – з того часу, коли почав працювати старшим дільничним інспектором, обслуговуючи вісім сіл тодішнього Любешівського району. «Сам передплатую і раджу це зробити своїм односельцям. Не пошкодуєте!» – переконаний наш багатолітній читач.

Фото з особистого архіву Ніни МЕЛЬНИК.

«Сам передплатую і раджу це зробити своїм односельцям. Не пошкодуєте!» – переконаний наш багатолітній читач.

Аби не залишитися без улюбленого видання, завітайте до відділення Укрпошти або зверніться до своєї листоноші. Передплата на наше видання на

2024 рік триває.

Нагадуємо передплатні індекси: 30 000 (Волинська область); 97 847 (Рівненська область); 61 136 (інші області). ■

ОГОЛОШЕННЯ

про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення Звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність Об'єктом планованої діяльності є реконструкція птахоферми по виробництву бройлерів на вул. Козацька, 13 в с. Звиняче Луцького району Волинської області

Проектними рішеннями передбачається реконструкція існуючої птахоферми з добудовою трьох пташників для відгодівлі поголів'я птиці м'ясної породи Росс-308 (Кобб-500), із збільшенням до 199739 птахомісць, загальною продуктивністю птахоферми 998695 курчат-бройлерів на рік. Птиця утримується на глибокій підстилці рослинного походження (солома) із застосуванням обладнання фірми «Big Dutchman» при штучному освітленні, регулюванням тепловим режимом, з автоматизованою системою розподілу кормів та системою напування.

Ферма комплектується добовами курчатами породи РОСС-308 (КОББ-500). За один рік планується вирощувати 5 партій птиці до 7-тижневого віку (45-49 днів). Між циклами проводиться профперерва (санрозрив) протягом 24 днів, під час якої прибирається і вивозиться підстилка, проводиться миття пташників і всіх технічних приміщень та території машинами високого тиску, здійснюється дезінфекція. Щільність посадки на 1 м² площі – 12 голів, що відповідає вимогам Директиви Ради 2007/43 / ЄС від 28 червня 2007 року про встановлення мінімальних правил захисту курей, що утримуються для виробництва м'яса.

Водопостачання птахоферми – артезіанська свердловина, дебет 4 м³/год, 96 м³/добу. Загальне водоспоживання по фермі – 69,85 м³/добу, 16,762 тис.

м³/рік. Птахоферма забезпечується мережами господарсько-побутової, виробничої та зливової каналізації. Відходи, що утворюються на підприємстві, передаються для подальшого поводження, згідно укладених договорів. На птахофермі відсутній забійний цех та послідоховище.

Територія птахоферми розташована на території колишнього господарського двору, сформована площею 6,2708 га, яка включає територію існуючої птахоферми площею 2,323 га (кадастровий номер - 0720882001:01:001:0066), а також земельну ділянку за рахунок якої проектом передбачається розширення меж птахоферми (кадастровий номер - 0720882000:01:001:5951), що передані на правах оренди ТЗОВ «АСТРА». Згідно з Висновком державної санітарно-епідеміологічної експертизи № 602-123-20-4/44676 від 29.10.2018 р., для птахоферми ТЗОВ «АСТРА» по вул. Козацькій, 14 в с. Звиняче Луцького району погоджено розмір санітарно-захисної зони із встановлення її у південному напрямку розміром 173 м для комплексу в межах існуючої відстані від будівлі проектного пташника до найближчої житлової забудови та дотримання нормативного розміру СЗЗ у 300 м в інших напрямках.

2. Суб'єкт господарювання

Товариство з обмеженою відповідальністю «АСТРА» (ТЗОВ «АСТРА»), код ЄДРПОУ 21738135

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті)

43000, Волинська обл., місто Луцьк, проспект Перемоги, 15, тел. (0332) 770686

місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи - підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефону)

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м.Київ, 03035, Департамент екологічної оцінки, тел. (044) 206-31-40, 206-31-50, e-mail: OVD@mep.gov.ua,

контактна особа : заступник Департаменту – начальник відділу оцінки впливу на довкілля Грицак Олена

Анатоліївна

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля

Документ дозвільного характеру про провадження планованої діяльності,

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України

(вид рішення про провадження планованої діяльності, орган, уповноважений його видавати, нормативний документ, що передбачає його видачу

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (зазначається у назві оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, визначеної суб'єктом господарювання, що передається для видачі висновку з оцінки впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження або пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

Тимчасово, на період дії воєнного

стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, громадські слухання, передбачені статтею 7 цього Закону, проводяться у режимі відеоконференції.

Громадські слухання (перші) відбуватимуться в режимі відеоконференції за посиланням:

<https://mep.gov.ua/webex.com/join/join?MTID=m6ea5237ab73c7543288771e920a7b6fcd>

Ідентифікатор конференції: 2362 060 0885, Пароль : weDjvuJp385, 16 січня 2024 року об 10.00 год

(зазначити дату, час, місце та адресу проведення громадських слухань)

Громадські слухання (другі) відбуватимуться: **не передбачено**

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, м.Київ, 03035, Департамент екологічної оцінки, тел. (044) 206-31-40, 206-31-50, e-mail: OVD@mep.gov.ua, контактна особа : заступник Департаменту – начальник відділу оцінки впливу на довкілля Грицак Олена Анатоліївна

(зазначити найменування органу, місцезнаходження, номер телефону та контактну особу)

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій

Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, вул. Митрополита Василя Липків-

ського, 35, м.Київ, 03035, Департамент екологічної оцінки, тел. (044) 206-31-40, 206-31-50, e-mail: OVD@mep.gov.ua, контактна особа : заступник Департаменту – начальник відділу оцінки впливу на довкілля Грицак Олена Анатоліївна

(зазначити найменування органу, поштову та електронну адресу, номер телефону та контактну особу)

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другого пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 681 стор.

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відмінне від прийняття, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними

Ознайомитися із Звітом з ОВД можна щоденно у робочий час, крім вихідних з 08:00 до 17:00, п'ятниця з 08:00 до 16:00, обідня перерва з 13:00 до 13:45

1. Звиняченський старостинський округ, Волинська обл., Луцький район, с.Звиняче, вул. Шкільна, 29, контактна особа Панасюк Т.Д., тел. +38(068)1964817

2. Горохівська ОТГ, Волинська область, місто Горохів, вул. Шевченка, буд. 17, контактна особа Карпевич Андрій Олександрович, тел. +38(067)7269879

3. ТОВ «Астра», Волинська обл., м. Луцьк, пр. Перемоги, 15, контактна особа Туришвілі В.Г., тел. +38(095)8801917

(найменування підприємства, установи, організації, місцезнаходження, дата, з якої громадськість може ознайомитися з документами, контактна особа)

{Додаток 3 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 824 від 14.09.2020}

Увага, конкурс!

Відгадайте, що ж заховали журналісти

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Ті л ь к и предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрый гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Нагадаємо, як ми ховали від вас предмет у заключному турі нашої вікторини 2023 року.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 45 (2023)

Сьогодні у гранатобузі ми заховали незвичне ім'я, яке у багатьох асоціюється із предметом, якого ще не було 150 років тому. А тепер є у багатьох удома. І на роботі. І навіть буває у вашій сумці. Наприклад, особисто я часто озброююсь ним, коли моя дружина вдома бере у руки зошити з української мови. Це не порохотяг. :)

Перший варіант його винайшов чоловік, у прізвищі якого є і частина слова від шанобливого звертання, і найважливіша людина в місті, і пекло. Ще підказка: якщо від імені одного відомого успішного світового правителя відкинути «клязу» та ім'я батька трьох відомих братів, то дізнаєтесь призначення цього предмета. Ім'я цього правителя ми сьогодні і заховали.

Яке слово знаходиться у гранатобузі?

Одразу оголошуємо відповідь: «**Навуходоносор II**». Хто правильно вказав її, а також яке підсумкове становище лідерів у вікторині «Гранатобуз із секретом» за всі 45 турів – читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Але і в ці новорічно-різдвяні дні (важко написати святкові, бо в Україні чорна біда – війна) ми не дамо вам сидіти без розумової зарядки. Тому пропонуємо вам завдання лише одного туру. Умови прості: відгадати, що ми заховали, а хто перший надішле відповідь на вказаний номер – той і стане переможцем та отримає спеціальний приз від Грицька Гарбуза.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – СПЕЦЗАВДАННЯ (2023)

Цього разу ми заховали портрет відомої усім людини. Допоможе вам розгадати, хто це, асоціативний ряд, пов'язаний із цією людиною, що правда, в ньому будуть і хибні підказки. Отож: **Юрій (Георгій) Змієборець на гербі; одна із Пальмір; Ігор Турчинов; Петро Сагайдачний; тезка героїні одного із творів Тараса Шевченка; Захід; та, що розповіла про провидицю, яка передбачила падіння Трої; прізвище, співзвучне із річкою; біля Клязьми; відома Біблія; Північ; центральна вулиця імперії зла.**

Чиє фото знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 31 грудня 2023 року (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «**Байрактар**» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! І до зустрічі вже у 2024 році! Для цього ви ще маєте час оформити підписку на «Цікаву газету на вихідні». Пам'ятайте: ваша передплата – це інформаційні снаряди по путину! ■

Берегиня

«Сьогодні моя душа із синами, які боронять Україну»

Марія Прус із села Сьомаки Луцького району – з числа тих жінок, які першими на Волині взяли за створення прийомних сімей. У 2003 році подружжя Прусів, яке вже виростило трьох дочок, вирішило, що ще можуть зіграти своєю любов'ю хлопчиків і дівчаток, котрі залишилися без батьківської опіки. Десять прийомних синів і дочок було у них

Катерина ЗУБЧУК

Вдома з Марією Антонівною зараз лише наймолодша Юля. Але й усі інші, хоч і живуть окремо, пам'ятають, хто подарував їм друге життя. У зв'язку з цим – щемний спогад про чоловіка, який, на жаль, уже помер – понад п'ять років тому не стало Миколи, який свого часу підтримав її у створенні прийомної сім'ї.

Із того, чим тепер найбільше переймається жінка, – це, звичайно, війна, розв'язана росією.

«Сьогодні моя душа із синами, які боронять Україну», – каже вона. Сергійко (прізвище його Сіжук. – Авт.), котрий закінчив Академію сухопутних військ у Львові, вже в лютому 2022-го прийняв перший бій на кордоні з Чернігівщиною. Зараз він – в Авдіївці. Сашко (прізвище його Гопш. – Авт.) служить у гірсько-штурмовій бригаді. Проїшов військове навчання у Великобританії. Нині він – на Запорізькому напрямку.

Фото з архіву Марії ПРУС.

Зустріч із Сергієм під час його навчання в Академії сухопутних військ.

«Одержу від Сергія коротке: «Не хвилюйся, коли не відповідатиму якийсь час» – і знаю, що це він на бойовому завданні. І вже думками разом із ним – у його танку. Молюся за нього.»

«Сьогодні моя душа із синами, які боронять Україну», – каже вона. Сергійко (прізвище його Сіжук. – Авт.), котрий закінчив Академію сухопутних військ у Львові, вже в лютому 2022-го прийняв перший бій на кордоні з Чернігівщиною. Зараз він – в Авдіївці. Сашко (прізвище його Гопш. – Авт.) служить у гірсько-штурмовій бригаді. Проїшов військове навчання у Великобританії. Нині він – на Запорізькому напрямку.

Марія Прус відповіла на наш запитання новорічної бліц-анкети: – Яка ваша найбільша мрія?

– Щоб швидше Україна виборолала Перемогу, щоб живі-здорові вернулися додому мої сини та їхні побратими. Щодня жду вісточки від них. Одержу від Сергія коротке: «Не хвилюйся, коли не відповідатиму якийсь час» – і знаю, що це він на бойовому завданні. І вже думками разом із ним – у його танку. Молюся за нього. А щоб серце не розривалося від різних думок, то з перших днів війни волонтеру, аби допомогти і синам, і їхнім побратимам наблизити Перемогу, яка так потрібна нам усім.

– А якою є зараз мрія, що не стосується війни?

– Заплющ очі й уявляю, як мої сини й дочки, уже із сім'ями, зібралися в моєму домі. На жаль, це не часто тепер трапляється, бо ж у кожного – своє життя, клопоти. На моєму ювілеї було чимало таких дорогих гостей, але ж не всі. А мені хочеться зібрати нашу родину у повному складі. Аби сини й дочки, уже їхні діти, а мої онуки, відчували тепло домівок, з якої пішли у життя.

– Розкажіть, будь ласка, про найзаповітнішу дитячу мрію і чи вона здійснилася?

– Колись у мене була мрія мати просторий будинок і велику сім'ю. І вона збулася. Маю 13 дітей, стільки ж онуків, котрі всі для мене є рідними. Я для них – мама, бабуся. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
E-mail: volyn476@gmail.com
Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн** за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн** за одну публікацію + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги – **80 грн** + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 30 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу – **30 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю двигун-барабан або поворотний круг до фуражера. Тел. 068 564 04 74, 050 610 70 82.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам жом, торфо-

брикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.
- Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів, матові, глянцеві, під золотий та темний дуб, парпети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел. 096 129 25 88, 050 644 68 40.
- Продається добра, спокійна молочна корова, 8 років. Село Ловище, Ковельський район. Тел. 097 889 18 49.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ

- Для серйозних стосунків хочу познайомитися з одинокою жінкою. Мені 56 років. Зріст 169, вага 72 кг. Вмію цінувати й поважати жінку. Заради розваги прошу не турбувати. Тел. 098 018 33 37.
- Сільський чоловік віком 63 роки, зріст 170 см., вага

75 кг. Не курю, не вживаю алкоголю. Познайомлюся з одинокою жінкою для спільного проживання. Тел. 098 87 28 167.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублену чип-карту до цифрового тахографа, видану на ім'я Коновальчук Павло Анатолійович, вважати недійсною.
- Загублений військовий квиток (серія НК 5995655), виданий на ім'я Сасюк Ігор Вікторович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення члена сім'ї загиблого захисника України (серія А № 003126), видане на ім'я Шевченко Вікторія Андріївна департаментом соціальної політики Луцької міської ради 16 листопада 2023 р., вважати недійсним.
- Загублений атестат про повну загальну середню освіту (серія А № 495190), виданий Луцькою загальноосвітньою школою № 2 в червні 1992 р. на ім'я Кузняк Наталія Вікторівна, вважати недійсним.

Анекдоти

Найкоротший день у році – 1 січня. Прокидаєшся – за вікном уже темно...
У новорічну ніч прийнято загадувати бажання. Так от: хай у наступному році президент, уряд та депутати живуть на допомогу по догляду за дитиною.
Що таке Новий рік?.. Це вечір, яка плавно переходить у сніданок.
– Що дає новорічна

ялинка людям?
– Блаженне відчуття вільного простору після того, як її викинув!
31 грудня.
Оптиміст: «Новий рік буде кращим за старий».
Песиміст: «Новий рік буде гіршим, ніж старий».
Реаліст: «Ну що ж, вип'ємо!».
Найгірше – зустрічати Новий рік у гостях! Але розумієш це тільки ввечері 1 січня, коли вдома зовсім нема чого їсти...

Перехрестя долі

«То правда, що твій батько – це не твій батько?»

Під Соломіїні ноги з ялинки впала шишка. Гарна, продовгаста, трішки найжачена. Дівчина глянула вгору: от дивно, наче хтось невидимий знає, що сьогодні в неї день народження. І гадки не мала, що це буде єдиний її подарунок

Фото із сайту pixabay.com.

Соломія ще не знала, що кризу передноворічні заметілі добирається до неї її Доля.

Ольга ЧОРНА

Колектив, у якому недавно почала працювати, чи то байдужий, чи інертний. Чужим життям, окрім заступниці директора Віти (на людях – Вікторії Леонідівни), ніхто не цікавиться. Вікторії за тридцять. Вона не втомлюється чекати гідного кавалера з гідними статками. Проте принци на білих конях, тобто «мерседесах», заступницю шефа вперто не помічають. Певно, тому Віта недолюблиє молодих дівчат. Недоброзичливість начальниці вловила на собі й Соломія.

На роботі Соломія не встигла завести подруг. Зате чоловіча половина симпатизувала новій працівниці.

Соломію робили гарною очі. Великі, спокійні, сині. У школі та в інституті вони не одного могли б завести з розуму. Але ті очі дісталися Соломії, тому були безпечно для численних залицьників.

Грудневий вечір закрався раптово. Небо опинилося у сніговому сповитку. Здавалося, вітер хотів вивільнити світ від білої пелени. Він розшарпував, розвіював холодні шати. За вікном

танцював хаос. Шеф милостиво дозволив піти з роботи раніше. Раділи всі, крім Соломії. Куди їй поспішати? Коханий став колишнім. Її сині очі не втримали хлопця перед зрадою ліпшої подруги. Також уже колишньої. Забути про власне свято. Заплутатися у завірюсі. Загубитися у зимі... Поспішали, шпорталися у снігах люди. «Ну привітайте ж хто-небудь! Усміхніться хоча б!» – безмовно голосило Соломіїне серце. Ніхто не почув... І вдома не згадали про її свято. Точніше, згада-

ли, коли Соломія пішла на роботу. В хаті прокотилася чергова родинна буря. Відколи Соломія з'явилася на світ, батько пиляє матір за її сині очі. Тато – кароокий, мати – також. А донька? Звідкіля ці величезні сині очі? Чий вони? Батьки сперечалися, а Соломія відчувала вину. Після скандалів у квартирі наставала тиша. Так могло тривати не один день. Кожен Соломіїн день народження – традиційний день суперечок. Через оті родинні перипетії дівчина сторонилася залицьників...

– Звідки мені знати? Дівчина вперше в житті таким тоном розмовляла з матір'ю. – Це він тобі сказав? – Хто? – Та нічого я не казав, – крикнув з кухні батько. А потім зателефонувала Наталка. Просила вибачення. Мовляв, позаздрила, бо Павло гарний хлопець, ось і наговорила дурниць. А почула новину випадково від своєї матері. Може, це й неправда. Але люди кажуть... Соломії було нецікаво слухати, що кажуть люди. Вона поклала слухавку. Підійшла до дзеркала.

Павло був першим її серйозним захопленням. До того часу, поки не запитав: – Соломіє, це правда, що ти... ну, твій батько – це не твій батько? Від здивування очі дівчини стали ще більші і синіші.

- Дурниця! Як ти міг таке подумати? – Мені Наталка сказала. – Що ще вона тобі сказала, Павле? – Ну... якщо твоя мати... словом, ти також можеш... зрадити... Соломія безмовно повернулася і пішла геть. За кілька хвилин вона втратила Павла і найкращу подругу. – Мамо, це правда? – запитала Соломія після Павлового одкровення. – Що правда? – Хто мій батько? – А ти не знаєш?

Відколи Соломія з'явилася на світ, батько пиляє матір за її сині очі. Тато – кароокий, мати – також. А донька? Звідкіля ці величезні сині очі? Чий вони?

Великі сині очі споглядали сполохано-сумно. Наче хотіли сказати своїй господині: «Нічого не запитуй. Не знаємо...». ... Бам-бам-бам... Двадцятьма ночі. День народження закінчився. Раптом Соломія спохватилася. Побігла на кухню, відкоркувала шампанське. Наповнила келих золотистим трунком: «За твоє здоров'я, Соломіє. За щастя. За...». У келих скотилася сльоза. «Тільки не плакати», – вмовляла себе дівчина. Проте душа захотіла бути неслухняною. А на думку спав віршик зі шкільних років: «Пусть

снежинка пушистого сніга поцелует тебя от меня». Ці рядки завжди смішили Соломію. А сьогодні вона збагнула, що в цих маленьких банальностях живуть радість, незруйновані почуття... Із телеекрана симпатичний співак дарував своїй, а радше, якійсь абстрактній коханій, серце, любов, ще й на додаток – пів світу. «Навіщо їй так багато?» – промайнуло недоречно запитання у Соломіїній голові. Дівчина усміхнулася. І тихенько увімкнула свою улюблену пісню: «Від туману і тополі народився вітер в полі.

Що віщують зорі?

Гороскоп здоров'я на 2024 рік

Недарма його називають найбільшим багатством. Адже здоров'я – рідко нестабільна. Сьогодні нас нічого не турбує, а завтра давні проблеми дають про себе знати, тому доводиться забути про роботу, спорт і друзів. Але астрологія знає, коли вам підійде північний вітер, а коли краще полежати вдома, тож читайте далі, щоб бути готовим. І здоровим!

БЛИЗНЮКИ (21 ТРАВНЯ – 20 ЧЕРВНЯ)

На початку 2024 року колишні дрібні проблеми зі здоров'ям можуть перерости у серйозні – тому заздалегідь пройдіть обстеження у лікаря. Особливо бережіть кісткову систему. Займіться плаванням, розтяжкою, пройдіть декілька курсів масажу. Нерви Близнюкам теж бажано підлікувати, особливо ближче до осені.

РАК (21 ЧЕРВНЯ – 22 ЛИПНЯ)

Раки часто думають про інших більше, ніж про себе, тому нехтують своїм здоров'ям. А воно вас може підвести. Остерігайтеся отруєння алкоголем у літні місяці. Краще взагалі не вживати нічого міцного для настрою. Навіть дуже легке вино може спричинити серйозні проблеми. Цього року зодіакальний гороскоп рекомендує звернути особливу увагу на рідину в тілі, гормональний баланс і кров, яку варто почистити.

ЛЕВ (23 ЛИПНЯ – 22 СЕРПНЯ)

У січні-лютому потрібно знизити рівень стресу – бережіть свої нерви, інакше

є ризик вигорання і підвищеної тривожності. У ці ж місяці можливі проблеми з травленням – словом, початок року повинен пройти в «енергозберігаючому режимі». З іншого боку, наступні місяці підуть як по маслу: планети виявляться у вигідному положенні, так що колишня енергія і безтурботність повернуть на свої місця.

ДІВА (23 СЕРПНЯ – 22 ВЕРЕСНЯ)

Зверніть увагу на свою вагу. Навіть незначне її збільшення, на кілька кілограмів, може свідчити про те, що потрібно перевіритися на цукор. Здайте аналізи, пройдіть загальне обстеження, сядьте на дієту. Нестриманість у їжі та вживанні алкогольних напоїв може цього року принести Дівам чималі проблеми зі здоров'ям. Особливо у весняні місяці. Травматичний місяць у зодіакальному гороскопі на 2024 рік для Дів – червень.

ТЕРЕЗИ (23 ВЕРЕСНЯ – 21 ЖОВТНЯ)

Терези, будьте уважні до свого здоров'я, бо ймовірні проблеми. Ви ж, як завжди, щось недолюкували, щось проігнорували. Тому можуть повернутися старі хронічні захворювання, особливо у березні–квітні. Зодіакальний гороскоп рекомендує приділити здоров'ю особливу увагу в цей період. Можлива також позапланова операція в галузі шлунково-кишкового тракту.

СКОРПІОН (22 ЖОВТНЯ – 21 ЛИСТОПАДА)

Приблизно в середині лютого Скорпіони можуть підхопити один із сезонних вірусів. Але ми не переживаємо за вас – ви завжди перемагаєте навіть найважчих супротивників. Більш того, до весни ваше здоров'я поступово поліпшиться, а енергія повернеться. Хоча влітку радимо зайнятися своїми суглобами. Дуже допоможуть легка гімнастика, йога, масаж. Візьміть відпустку і поїдьте в гори подихати цілющим повітрям.

СТРЕЛЕЦЬ (22 ЛИСТОПАДА – 21 ГРУДНЯ)

На початку року Юпітер займе для вас вигідне положення, тому проблем не виникне навіть із типовими «зимовими» хворобами. Але до середини року можливі віруси – імунна система ослабне, й організму буде складно їм протистояти. Тому вам допоможуть біг, прогулянки на свіжому повітрі, прийняття холодного душу та правильне харчування. Причому, надавайте сумнівам усе, що говоритимуть лікарі: можуть поставити помилковий діагноз.

КОЗЕРІГ (22 ГРУДНЯ – 19 СІЧНЯ)

На початку року вам загрожують емоційні потрясіння – тому подбайте про своє психічне здоров'я. У цьому допоможуть дихальні практики, медитація і спорт. Але переборщувати з останнім не варто – є ризик отримати

травму протягом року. Ось один із варіантів дихальної практики: «Дихання 4–7–8» – метод від доктора Ендрю Вейла, який допомагає притрестися та безсоння. Вдихайте повітря через ніс протягом 4 секунд. Затримайте повітря на 7 секунд. Повільно видихайте протягом 8 секунд (Повторіть вправу 5–7 разів).

ВОДОЛІЙ (20 СІЧНЯ – 18 ЛЮТОГО)

На початку року здоров'я може підвестися – ймовірні проблеми з хребтом та імунною системою. Тому дотримуйтеся стандартних рекомендацій: 1–2 рази на рік ходіть на масаж, додайте фізичну активність і їжте якісну їжу. Зверніть увагу на печінку та підшлункову, стан шкіри. Для того, щоб здоров'я було в порядку, слід позбутися шкідливих звичок. Під великою забороною у 2024 році мають бути алкоголь та куріння.

РИБИ (19 ЛЮТОГО – 20 БЕРЕЗНЯ)

Багато Риб протягом року будуть регулярно доробляти зуби, які почали лікувати минулого року. Також вам варто пройти повну профілактичну перевірку у спеціалістів. Здайте аналізи крові на початку року. Ваша серцево-судинна система також потребуватиме підвищеної уваги. Крім того, еймовірність гормонального збою або звернення до лікаря з приводу сечостатевої системи. Подбайте завчасно про своє здоров'я – тоді все буде гаразд. ■

Сіль землі

Закінчення.
Початок на с. 1.

Ольга ОЛЬХОВА-онука

У 95 літ лучанка Ольга Ольхова розробляє вишиванки Перемоги

Фото з родинного архіву Ольги ОЛЬХОВОЇ.

Подружжя Ольги та Василя Ольхових, Якутськ, 1953 рік.

Майбутня вишита сукня у роботі, грудень 2023 року.

Ольга Антонівна Ольхова: «Земля – основа всього, із землі росте людство».

«Ще коли в окупації була моя оселя в Бучі, а в ній велика частина вишитих виробів, бабуся взялася за відновлення колекції.»

ливе для відродження, дослідження, реанімування із забуття автентичного мистецтва.

У 1960-х роках бабуся запізналася з Наталею Георгіївною Гуль, буковинкою, значно старшою від бабуся пані, подругою Ірини Вільде. Саме пані Наталя познайомила бабуся з технікою вишивки низинка, досі в нас зберігаються клаптики домотканого полотна з вишуканими й ювелірною витонченими буквинськими «взорами», виконаними пані Наталею.

Волинську техніку занування бабуся перейняла у 1980-х (приблизно 1983 року) від Зінаїди Іванівни Магеровської, чудової майстрині, яка досліджувала і пропагувала саме волинську автентичну, активну відшивала цією технікою традиційні для Волині речі.

Приблизно у 1985-му році бабуся зацікавилася бісероплетінням, з яким її познайомила надзвичайно щедра у тому, щоб ділитися знаннями і вміннями, Ірина Дмитрівна Сенюк. Тут зроблю відступ, бо мені видається дуже промовистою, як же знаходився в доінтернетну добу залюблені в якусь справу люди: бабуся зі своєю мамою вишили одній пані рушник у подарунок, а пані взяла його на роботу – похвалитися, там його побачила Ірина Дмитрівна, розпитала, хто ж автор, чи можна контактувати, і просто прийшла у гості. І, як згадує бабуся, ті гості переросли в десятиліття творчої дружби: скільки

технік вишивки і бісероплетіння було поновлено, відреставровано з віднайдених автентичних виробів, скільком ці знання передано, адже і бабуся мала своїх учнів, нікому не відмовляла, а Ірина Дмитрівна навіть організувала гурток для дітей і юні. Марія Пилипівна Дімур – це теж і мої теплі спогади дитинства про бабусиних подруг: завжди усміхнена, з тонким почуттям гумору і вишуканим смаком, ця пані плела з бісеру силанки та гайдани, мала можливість отримувати закордонний бісер, і подруги по бісеринках вираховували потребу на кожен виріб, ділилися (пригадую, що чорні перламутрові бісеринки називали між собою «жучками», так і говорила: «Якщо вам не вистачить жучків на силанку, у мене ще 2-3 для вас є»). Ця дружба за інтересами була такою красивою і щедрою при дефіцитах усього, особливо «жучків».

Чоловіки і пані Ірини, і пані Марії були художниками (Петро Сенюк очолював художню школу в Луцьку), від зроблю відступ, бо мені видається дуже промовистою, як же знаходився в доінтернетну добу залюблені в якусь справу люди: бабуся зі своєю мамою вишили одній пані рушник у подарунок, а пані взяла його на роботу – похвалитися, там його побачила Ірина Дмитрівна, розпитала, хто ж автор, чи можна контактувати, і просто прийшла у гості. І, як згадує бабуся, ті гості переросли в десятиліття творчої дружби: скільки

наслідням жили поруч із конвертиками і пуделками з безкінечною кількістю ниток та бісерин, а згодом останні таки взяли верх. Саме вишивання та плетіння із бісеру досі займають майже увесь вільний час моєї бабуся. Ще коли в окупації була моя оселя в Бучі, а в ній велика частина вишитих виробів, бабуся взялася за відновлення колекції. На щастя, не все пропало, а дещо вже й відновили, тому знову вишиваються нові сукні, нові сорочки, і я вдячна бабусиним рукам і очам за невтомність.

Але я обмовилася «майже весь час», бо є в моєї бабуся ще одна величезна любов – книги. І тут мої їй компліменти просто безкінечні, бо вона встигає читати значно більше від мене, пильнує за новинками, розбирається в трендах, а там, де «не розуміє сучасних текстів», обов'язково ініціює зі мною дискусійний клуб.

Мої бабуся 95. Її звати Ольга Антонівна Ольхова (в дівочтві Макаренко). Її життєва дорога – звивиста і далеко не проста: розкуркулення родини, виселення, голод, десять років невідомості про долю батька, війна... війни, бо дитиною вона заледве не загинула від німецької кулі, яка просвітила над вухом, а сьогодні знову уважно прислухається до сирен. Але мені хотілося розповісти про неї саме в контексті її захоплення, того, що додає смаку в її життя.

Я вітаю бабуся із поважним ювілеєм, бажаючи їй передусім – здоров'я. І якнайшвидшої Перемоги.

А за можливість привітати безкінечно дякую усім, хто цю Перемогу наближає. ■

2023-2024 ГРУДЕНЬ-СІЧЕНЬ

21 Четвер
День Державної служби зайнятості України.

Мц. Юліанії, Свт. Петра, Митр. Київського і всієї Русі, чудотв.

☀ схід – 12:58, захід – 01:39. Зростаючий опуклий Місяць. 8-й день.
☀ схід – 08:17, захід – 16:15. Тривалість дня – 07:58. Тривалість ночі – 16:02.

22 П'ятниця
День енергетика. День зимового сонцестояння.

☀ схід – 13:13, захід – 03:01. Зростаючий опуклий Місяць. 9-й день.
☀ схід – 08:18, захід – 16:15. Тривалість дня – 07:57. Тривалість ночі – 16:03.

23 Субота
День інженера-механіка України.

Вмц. Анастасії Узорішительниці

☀ схід – 13:31, захід – 04:24. Зростаючий опуклий Місяць. 10-й день.
☀ схід – 08:18, захід – 16:16. Тривалість дня – 07:58. Тривалість ночі – 16:02.

24 Неділя
День працівників архівних установ України.

Неділя 29 після П'ятд., перед Різдвом, свв. отців. Навечір'я Різдва Христового (Різдвяний Святвечір). Прпмц. Євгенії, Прп. Миколая, ченця

☀ схід – 13:55, захід – 05:47. Зростаючий опуклий Місяць. 11-й день.
☀ схід – 08:19, захід – 16:16. Тривалість дня – 07:57. Тривалість ночі – 16:03.

25 Понеділок
Католицьке Різдво.

РІЗДВО ХРИСТОВЕ

☀ схід – 14:28, захід – 07:07. Зростаючий опуклий Місяць. 12-й день.
☀ схід – 08:19, захід – 16:17. Тривалість дня – 07:58. Тривалість ночі – 16:02.

26 Вівторок
День подарунків.

Післясвято Різдва Христового. Собор Богородиці. Прп. Костянтина Синадського

☀ схід – 15:12, захід – 08:18. Зростаючий опуклий Місяць. 13-й день.
☀ схід – 08:19, захід – 16:18. Тривалість дня – 07:59. Тривалість ночі – 16:01.

27 Середа
День вирізання сніжинок.

Ап., першомч. архідиак. Стефана. Прп. Феодора Начертаного, спов.

☀ схід – 16:10, захід – 09:16. Повний Місяць. 14-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:18. Тривалість дня – 07:58. Тривалість ночі – 16:02.

28 Четвер
День календаря.

Мчч. Петра й Агафії. Ап. від 70-ти Никанора

☀ схід – 17:18, захід – 09:59. Спадаючий опуклий Місяць. 15-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:19. Тривалість дня – 07:59. Тривалість ночі – 16:01.

29 П'ятниця
День інформаційно-медійних структур Міністерства оборони України та Збройних сил України

Прп. Іова Манявського. Прп. Йоана Печер.

☀ схід – 18:32, захід – 10:30. Спадаючий опуклий Місяць. 16-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:20. Тривалість дня – 08:00. Тривалість ночі – 16:00.

30 Субота
Міжнародний день індійського кіно.

Сб Субота перед Богоявленням. Мц. Анисії. Прп. Феодори Кесарійської

☀ схід – 19:45, захід – 10:52. Спадаючий опуклий Місяць. 17-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:21. Тривалість дня – 08:01. Тривалість ночі – 15:59.

31 Неділя
Щедрий вечір або свято Меланії.

Неділя 30 після П'ятд., після Різдва Христового. Віддання Різдва Христового

☀ схід – 20:57, захід – 11:09. Спадаючий опуклий Місяць. 18-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:22. Тривалість дня – 08:02. Тривалість ночі – 15:58.

1 Понеділок
Новий рік.

Обрізання Господнє. Свт. Василя Великого. Прп. Амфілохія Почаївського

☀ схід – 22:07, захід – 11:22. Спадаючий опуклий Місяць. 19-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:23. Тривалість дня – 08:03. Тривалість ночі – 15:57.

2 Вівторок
День в'язня.

Передсвято Богоявлення. Прп. Сильвестра Печер.

☀ схід – 23:16, захід – 11:34. Спадаючий опуклий Місяць. 20-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:24. Тривалість дня – 08:04. Тривалість ночі – 15:56.

3 Середа
День соломинки.

Прор. Малахії. Мч. Гордія

☀ схід – ---:--, захід – 11:44. Спадаючий опуклий Місяць. 21-й день.
☀ схід – 08:20, захід – 16:25. Тривалість дня – 08:05. Тривалість ночі – 15:55.

Місячний і сонячний календар склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».